

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 37

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53
13 februarie 2010

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție

2010/C 37/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene JO C 24, 30.1.2010	1
--------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2010/C 37/02	Cauza C-438/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Republica Polonă) la 9 noiembrie 2009 — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi	2
2010/C 37/03	Cauza C-440/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 11 noiembrie 2009 — Zakład Ubezpieczeń Społecznych/Staniława Tomaszewska	2
2010/C 37/04	Cauza C-450/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Niedersächsischen Finanzgerichts (Germania) la 19 noiembrie 2009 — Ulrich Schröder/Finanzamt Hameln	3

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

2010/C 37/05	Cauza C-457/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de premiere instance de Liège (Belgia) la 23 noiembrie 2009 — Claude Chartry/État belge	3
2010/C 37/06	Cauza C-461/09 P: Recurs introdus la 23 noiembrie 2009 de The Wellcome Foundation Ltd împotriva Hotărârii Curții de Justiție (Camera a șaptea) pronunțate la 23 septembrie 2009 în cauza T-493/07 — The Wellcome Foundation Ltd/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)	4
2010/C 37/07	Cauza C-465/09 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-30/01 — T-32/01 și T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene	4
2010/C 37/08	Cauza C-466/09 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-30/01 — T-32/01 și T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene	5
2010/C 37/09	Cauza C-467/09 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-30/01 — T-32/01 și T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene	6
2010/C 37/10	Cauza C-468/09 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-30/01 — T-32/01 și T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene	7
2010/C 37/11	Cauza C-469/09 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-30/01 — T-32/01 și T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene	8
2010/C 37/12	Cauza C-470/09 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-30/01-T-32/01 și T-86/02-T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene	10
2010/C 37/13	Cauza C-471/09 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-227/01 — T-229/01 și T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene	11

2010/C 37/14	Cauza C-472/09 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-227/01 — T-229/01 și T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava y Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene	12
2010/C 37/15	Cauza C-473/09 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-227/01 — T-229/01 și T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene	14
2010/C 37/16	Cauza C-474/09 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-227/01 — T-229/01 și T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene	15
2010/C 37/17	Cauza C-475/09 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauza T-227/01 — T-229/01 și T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Diputación Foral de Álava și Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene	16
2010/C 37/18	Cauza C-476/09 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauza T-227/01-T-229/01, T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene	17
2010/C 37/19	Cauza C-477/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Franța) la 25 noiembrie 2009 — Charles Defossez/Christian Wiart, mandatar lichidator al Sotimon SARL, Office national de l'emploi, CGEA de Lille	18
2010/C 37/20	Cauza C-483/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audiencia provincial de Tarragona (Spania) la 30 noiembrie 2009 — Procedură penală împotriva Magatte Gueye	19
2010/C 37/21	Cauza C-484/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) la 30 noiembrie 2009 — Manuel Carvalho Ferreira Santos/Companhia Europeia de Seguros, S.A.	20
2010/C 37/22	Cauza C-485/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 1 decembrie 2009 — Viamex Agrar Handels GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas ...	20
2010/C 37/23	Cauza C-489/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Gent (Belgia) la 30 noiembrie 2009 — Vandoorne NV/Belgische Staat	21

<u>Numărul informării</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2010/C 37/24	Cauza C-490/09: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	21
2010/C 37/25	Cauza C-493/09: Acțiune introdusă la 1 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Portugheză	21
2010/C 37/26	Cauza C-495/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) la 2 decembrie 2009 — Nokia Corporation/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs	22
2010/C 37/27	Cauza C-500/09: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Elenă ...	22
2010/C 37/28	Cauza C-503/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Regatul Unit) la 4 decembrie 2009 — Lucy Stewart/Secretary of State for Work and Pensions	23
2010/C 37/29	Cauza C-510/09: Acțiune introdusă la 9 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Franceză	24
2010/C 37/30	Cauza C-511/09 P: Recurs introdus la 4 decembrie 2009 de Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 23 septembrie 2009 în cauza T-296/06, Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd/Consiliul Uniunii Europene	24
2010/C 37/31	Cauza C-512/09: Acțiune introdusă la 10 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Elenă	25
2010/C 37/32	Cauza C-513/09: Acțiune introdusă la 11 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei ...	25
2010/C 37/33	Cauza C-518/09: Acțiune introdusă la 11 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Portugheză	26
2010/C 37/34	Cauza C-520/09 P: Recurs introdus la 15 decembrie 2009 de Arkema France SA împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 30 septembrie 2009 în cauza T-168/05, Arkema/Comisia	27
2010/C 37/35	Cauza C-521/09 P: Recurs introdus la 15 decembrie 2009 de Elf Aquitaine SA împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 30 septembrie 2009 în cauza T-174/05, Elf Aquitaine SA/Comisia	28
2010/C 37/36	Cauza C-524/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administratif de Paris (Franța) la 12 noiembrie 2009 — Ville de Lyon/Caisse des dépôts et consignations	29
2010/C 37/37	Cauza C-534/09: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Elenă	30

Tribunalul

2010/C 37/38	Cauza T-57/01: Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2009 — Solvay/Comisia („Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața sodei caustice în Comunitate (cu excepția Regatului Unit și a Irlandei) — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 82 CE — Acorduri de aprovizionare pentru o perioadă excesiv de lungă — Rabat de fidelitate — Prescrierea dreptului Comisiei de a aplica amenzi sau sancțiuni — Termen rezonabil — Norme fundamentale de procedură — Piața geografică relevantă — Existența poziției dominante — Folosire abuzivă a poziției dominante — Dreptul de acces la dosar — Amendă — Gravitatea și durata încălcării — Circumstanțe agravante — Încălcări repetate — Circumstanțe atenuante”) 31	31
2010/C 37/39	Cauza T-58/01: Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2009 — Solvay/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața sodei caustice în Comunitate — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Acord prin care se garantează unei întreprinderi un tonaj minim de vânzări într-un stat membru și cumpărarea cantităților necesare pentru a atinge acest tonaj minim — Prescrierea dreptului Comisiei de a aplica amenzi sau sancțiuni — Termen rezonabil — Norme fundamentale de procedură — Afectarea comerțului dintre statele membre — Dreptul de acces la dosar — Amendă — Gravitatea și durata încălcării — Circumstanțe agravante și atenuante”) 31	31
2010/C 37/40	Cauzele conexe T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 și T-484/04: Hotărârea Tribunalului din 18 decembrie 2009 — Jean Arizmendi și alții/Consiliul și Comisia („Răspundere extracontractuală — Uniune vamală — Procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Aviz motivat — Înlăturarea în legislația franceză a monopolului corpului „courtiers interprètes et conducteurs de navires” — Încălcare suficient de gravă — Legătură de cauzalitate”) 32	32
2010/C 37/41	Cauza T-156/04: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2009 — EDF/Comisia („Ajutoare de stat — Ajutoare acordate de autoritățile franceze în favoarea EDF — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și se dispune recuperarea acestuia — Drepturi procedurale ale beneficiarului ajutorului — Afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre — Criteriul investitorului privat”) 32	32
2010/C 37/42	Cauza T-158/07: Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2009 — Cofac/Comisia („FSE — Reducerea unei asistențe financiare — Acțiuni de formare — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat”) 33	33
2010/C 37/43	Cauza T-159/07: Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2009 — Cofac/Comisia („FSE — Reducerea unei asistențe financiare — Acțiuni de formare — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat”) 33	33
2010/C 37/44	Cauza T-436/07 P: Hotărârea Tribunalului din 11 decembrie 2009 — Giannopoulos/Consiliul („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Recrutare — Încadrare în grad — Cerere de revizuire a încadrării — Articolul 31 alineatul (2) din statut”) 34	34
2010/C 37/45	Cauza T-490/07: Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2009 — Notartel/OAPI — SAT.1 (R.U.N.) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale R.U.N. — Mărci verbale anterioare comunitară și națională ran — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Obligația de motivare — Articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009) — Respingerea în parte a înregistrării”] 34	34

2010/C 37/46	Cauza T-412/08: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2009 — Trubion Pharmaceuticals/OAPI — Merck (TRUBION) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TRUBION — Marca comunitară figurativă anterioară TriBion Harmonis — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] 35	35
2010/C 37/47	Cauza T-476/08: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2009 — Media-Saturn/OAPI (BEST BUY) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BEST BUY — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] 35	35
2010/C 37/48	Cauza T-483/08: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2009 — Giordano Enterprises/OAPI — Dias Magalhães & Filhos (GIORDANO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale GIORDANO — Marcă națională verbală anterioară GIORDANO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Respingere în parte a înregistrării — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] 36	36
2010/C 37/49	Cauza T-107/06: Ordonanța Tribunalului din 15 decembrie 2009 — Inet Hellas/Comisia („Acțiune în anulare — Punere în aplicare a domeniului de nivel 1 «.eu» — Înregistrarea domeniului «.co» ca domeniu de nivel 2 — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”) 36	36
2010/C 37/50	Cauza T-481/07: Ordonanța Tribunalului din 9 decembrie 2009 — Deltalinqs și SVZ/Comisia („Ajutoare de stat — Schemă de ajutor acordat de autoritățile belgiene pentru susținerea transportului intermodal pe cale navigabilă — Decizie a Comisiei de a nu ridica obiecții — Acțiune în anulare formulată de asociații de reprezentare a intereselor întreprinderilor implantate în zona portuară din Rotterdam — Lipsa afectării substanțiale a poziției concurențiale — Inadmisibilitate vădită”) 37	37
2010/C 37/51	Cauza T-194/08: Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2009 — Cattin/Comisia („Răspundere delictuală — FED — Lista exportatorilor eligibili pentru plata creanțelor lor față de Republica Centrafricană — Lipsa înscrierii — Prescripție — Inadmisibilitate”) 37	37
2010/C 37/52	Cauza T-567/08 P: Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2009 — Nijs/Curtea de Conturi („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Decizie de a nu-l promova pe recurent în temeiul exercițiului 2005 — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit neîntemeiat”) 38	38
2010/C 37/53	Cauza T-396/09 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 17 decembrie 2009 — Vereniging Mileudensie și Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Comisia („Măsuri provizorii — Obligație a statelor membre de a proteja și de a ameliora calitatea aerului — Derogare acordată unui stat membru — Refuzarea reexaminării de către Comisie — Cerere de suspendare a executării și de măsuri provizorii — Inadmisibilitate”) 38	38
2010/C 37/54	Cauza T-446/09: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2009 — Escola Superior Agrária de Coimbra/Comisia 39	39
2010/C 37/55	Cauza T-454/09 P: Recurs introdus la 9 noiembrie 2009 de Rinse van Arum împotriva Hotărârii pronunțate la 10 septembrie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-139/07, van Arum/Parlamentul European 39	39

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 37/56	Cauza T-484/09: Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2009 — McLoughney/OAPI — Kern (Powerball)	40
2010/C 37/57	Cauza T-485/09: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2009 — Franța/Comisia	41
2010/C 37/58	Cauza T-487/09: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2009 — ReValue Immobilienberatung/OAPI (ReValue)	41
2010/C 37/59	Cauza T-488/09: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2009 — Jager & Polacek/OAPI — RT Mediasolutions (REDTUBE)	42
2010/C 37/60	Cauza T-489/09: Acțiune introdusă la 8 decembrie 2009 — Leali/Comisia	43
2010/C 37/61	Cauza T-490/09: Acțiune introdusă la 8 decembrie 2009 — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi/Comisia	43
2010/C 37/62	Cauza T-491/09: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2009 — Spania/Comisia	44
2010/C 37/63	Cauza T-492/09: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2009 — MEDA Pharma GmbH & Co. KG/OAPI — Nycomed (ALLERNIL)	44
2010/C 37/64	Cauza T-497/09: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2009 — LG Electronics/OAPI (KOMPRESSOR PLUS)	45
2010/C 37/65	Cauza T-499/09: Acțiune introdusă la 14 decembrie 2009 — Evonik Industries/OAPI (Reprezentarea unui dreptunghi de culoare purpurie cu latura dreaptă rotunjită)	45
2010/C 37/66	Cauza T-500/09: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2009 — Republica Italiană/Comisia Europeană	46
2010/C 37/67	Cauza T-501/09: Acțiune introdusă la 8 decembrie 2009 — PhysioNova/OAPI — Flex Equipos de Descanso (FLEX)	46
2010/C 37/68	Cauza T-504/09: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2009 — Vökl/OAPI — Marker Vökl (VÖKL)	47
2010/C 37/69	Cauza T-422/03: Ordonanța Tribunalului din 18 decembrie 2009 — Enviro Tech Europe et Enviro Tech International/Comisia	48
2010/C 37/70	Cauza T-76/04: Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2009 — Bactria/Comisia	48
2010/C 37/71	Cauza T-401/04: Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2009 — Bactria/Comisia	48
2010/C 37/72	Cauza T-199/06: Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2009 — Akzo Nobel și alții/Comisia	48

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 37/73	Cauza T-143/07: Ordonanța Tribunalului din 14 decembrie 2009 — UMG Recordings/OAPI — Osman (MOTOWN)	48
2010/C 37/74	Cauza T-333/08: Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2009 — Bull și alții/Comisia	49
2010/C 37/75	Cauza T-555/08: Ordonanța Tribunalului din 9 decembrie 2009 — IPublish Ganske Interactive Publishing/OAPI (Reprezentarea unui aparat pentru prelucrarea de date)	49
2010/C 37/76	Cauza T-174/09: Ordonanța Tribunalului din 18 decembrie 2009 — Complejo Agrícola/Comisia ...	49
2010/C 37/77	Cauza T-208/09: Ordonanța Tribunalului din 14 decembrie 2009 — Mars/OAPI — Marc (MARC Marlon Abela Restaurant Corporation)	49

Tribunalul Funcției Publice

2010/C 37/78	Cauza F-8/09: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 15 decembrie 2009 — Apostolov/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Acțiune inadmisibilă — Tardivitate)	50
2010/C 37/79	Cauza F-102/09: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2009 — Bennett și alții/OAPI	50
2010/C 37/80	Cauza F-103/09: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2009 — Allen și alții/Comisia	51
2010/C 37/81	Cauza F-104/09: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2009 — Diego Canga Fano/Consiliul	51
2010/C 37/82	Cauza F-105/09: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2009 — Scheefer/Parlamentul European	52
2010/C 37/83	Cauza F-106/09: Acțiune introdusă la 30 decembrie 2009 — Pascual García/Comisia	52

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2010/C 37/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 24, 30.1.2010

Publicații anterioare

JO C 11, 16.1.2010

JO C 312, 19.12.2009

JO C 297, 5.12.2009

JO C 282, 21.11.2009

JO C 267, 7.11.2009

JO C 256, 24.10.2009

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Republica Polonă) la 9 noiembrie 2009 — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Cauza C-438/09)

(2010/C 37/02)

*Limba de procedură: polona***Instanța de trimitere**

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Bogusław Juliusz Dankowski

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Întrebările preliminare

1. Normele sistemului comun al taxei pe valoarea adăugată, în special dispozițiile articolului 17 alineatul (6) din A șasea directivă TVA (Directiva 77/388/CEE) ⁽¹⁾, se opun legislației unui stat membru în temeiul căreia o persoană impozabilă nu beneficiază de dreptul de deducere a TVA-ului achitat în amonte, care rezultă dintr-o factură TVA eliberată de un operator neînregistrat în registrul taxei pe bunuri și servicii?

2. Este relevant pentru răspunsul la prima întrebare:

(a) că este neîndoielnic faptul că operațiunile indicate în factura TVA sunt supuse TVA-ului și că au fost efectiv executate;

(b) că factura conține toate informațiile impuse de dreptul comunitar?

(c) că restricționarea dreptului persoanei impozabile de a deduce taxa achitată în amonte care rezultă dintr-o factură eliberată de un operator neînregistrat a fost aplicabilă în ordinea juridică națională înainte de aderarea Republicii Polone la Comunitate?

3. Răspunsul la prima întrebare este condiționat de îndeplinirea unor criterii suplimentare (de exemplu, dovada că persoana impozabilă a acționat cu bună-credință)?

⁽¹⁾ A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 11 noiembrie 2009 — Zakład Ubezpieczeń Społecznych/Stanisława Tomaszewska

(Cauza C-440/09)

(2010/C 37/03)

*Limba de procedură: polona***Instanța de trimitere**

Sąd Najwyższy

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Pârâtă: Stanisława Tomaszewska

Întrebarea preliminară

Articolul 45 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26), coroborat cu articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74) trebuie interpretat în sensul că, atunci când instituția competentă a unui stat membru constată că, potrivit propriei legislații, un lucrător nu îndeplinește condiția realizării în acest stat a unei perioade de asigurare suficient de lungă pentru a dobândi dreptul la pensie pentru limită de vârstă, are obligația de a lua în considerare perioada de asigurare realizată în alt stat membru, astfel încât să recalculeze perioada de asigurare de care depinde dobândirea dreptului prin aplicarea dispozițiilor dreptului național și prin asimilarea perioadei de asigurare realizată în alt stat cu o perioadă națională, sau de a adăuga perioada realizată în alt stat membru la perioada națională, stabilită în prealabil potrivit legislației în cauză?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Niedersächsischen Finanzgerichts (Germania) la 19 noiembrie 2009 — Ulrich Schröder/Finanzamt Hameln

(Cauza C-450/09)

(2010/C 37/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Niedersächsisches Finanzgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ulrich Schröder

Pârât: Finanzamt Hameln

Întrebarea preliminară

Conform articolului 234 alineatul (3) CE, se adresează următoarea întrebare preliminară:

Este contrar articolelor 56 și 12 CE faptul că un membru de familie supus parțial la plata impozitului pe teritoriul Republicii Federale Germania nu poate să deducă din veniturile din chirii și din leasing rentele plătite, în calitate de cheltuieli excepționale, deși un contribuabil supus integral la plata impozitului pe venit ar putea să opereze această deducere?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Liège (Belgia) la 23 noiembrie 2009 — Claude Chartry/État belge

(Cauza C-457/09)

(2010/C 37/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Liège

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Claude Chartry

Pârât: État belge

Întrebarea preliminară

Articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, intrat în vigoare la 1 noiembrie 1993, precum și articolul 234 din Tratatul de instituire a Comunității Europene se opun ca o lege națională, precum cea din 12 iulie 2009 de modificare a articolului 26 din Legea specială din 6 ianuarie 1989 privind Curtea de arbitraj, să impună sesizarea prealabilă a Curții constituționale de către o instanță națională care constată că un cetățean contribuabil este privat de protecția jurisdicțională efectivă garantată de articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care este integrată în dreptul comunitar, printr-o altă lege națională, respectiv articolul 49 din Legea-program (loi-programme) din 9 iulie 2004, fără ca această instanță să poată asigura imediat aplicabilitatea directă a dreptului comunitar litigiului cu care este sesizată și fără să poată exercita un control de conformitate a normelor naționale prin raportare la Convenție atunci când Curtea constituțională a constatat compatibilitatea legii naționale cu drepturile fundamentale garantate de titlul II din Constituție?

Recurs introdus la 23 noiembrie 2009 de The Wellcome Foundation Ltd împotriva Hotărârii Curții de Justiție (Camera a șaptea) pronunțate la 23 septembrie 2009 în cauza T-493/07 — The Wellcome Foundation Ltd/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-461/09 P)

(2010/C 37/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: The Wellcome Foundation Ltd (reprezentant: R. Gilbey, avocat)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurenteii

- constatarea faptului că, prin confirmarea deciziei atacate a camerei de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 52 alineatul (1) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾;
- anularea hotărârii atacate prin care se confirmă decizia camerei de recurs de respingere a anulării deciziei OAPI și a Tribunalului de Primă Instanță privind cheltuielile de judecată și obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta arată că, având în vedere faptele astfel cum rezultă din registrele mărcilor și astfel cum au fost prezentate în fața OAPI, Tribunalul de Primă Instanță a considerat, fără niciun temei juridic, că gradul de atenție al publicului relevant este ridicat.

Recurenta susține că Tribunalul de Primă Instanță a refuzat să ia în considerare dovezile pe care aceasta le-a prezentat, deși aceste dovezi ar fi trebuit să fie admisibile, în măsura în care constau într-o simplă dezvoltare a argumentelor și a dovezilor deja prezentate în fața OAPI.

Recurenta susține că, pentru a descrie gradul de similitudine al produselor, Tribunalul de Primă Instanță a utilizat un vocabular vag și incoerent, omițând astfel să motiveze în mod precis și coerent hotărârea atacată.

Recurenta consideră că, având în vedere faptele care au fost prezentate Tribunalului de Primă Instanță, acesta a aplicat criterii incorecte, incomplete sau defectuoase din punct de vedere juridic pentru a concluziona că, în mod întemeiat, camera de recurs a considerat că produsele prezentau un grad scăzut de similitudine.

Recurenta afirmă că, având în vedere faptele care au fost prezentate Tribunalului de Primă Instanță, acesta din urmă, nu a aplicat criteriul adecvat pentru compararea globală a semnelor prin faptul că a concluzionat că semnele prezentau un grad scăzut de similitudine.

În sfârșit, recurenta susține că Tribunalul de Primă Instanță și-a întemeiat concluzia privind riscul de confuzie pe criterii incorecte, incomplete sau defectuoase din punct de vedere juridic, în măsura în care acesta a aplicat astfel de criterii incorecte, incomplete sau defectuoase din punct de vedere juridic pentru a defini publicul relevant, pentru a evalua gradul de similitudine al produselor și pentru a evalua gradul de similitudine al semnelor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexe T-30/01 — T-32/01 și T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-465/09 P)

(2010/C 37/07)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (reprezentanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurentului

- Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;
- anularea hotărârii atacate;
- admiterea acțiunii prezentate în primă instanță;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept în motivarea hotărârii recurate, întrucât Tribunalul a declarat că acțiunea a rămas fără obiect în cauza T-32/01.
2. Eroare de drept prin faptul că TPI a considerat că finalizarea unei proceduri preliminare de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu, anterior intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999⁽¹⁾, impunea existența unei decizii explicite a Comisiei în acest sens (adresată statului membru).
3. Denaturarea Deciziei din 28 noiembrie 2000 prin faptul că TPI a considerat că această decizie a încheiat o procedură preliminară de investigare a dispoziției fiscale în litigiu care și-ar avea originea într-o plângere înregistrată în aprilie 1994. Eroare de drept întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu în anul 2000 trebuia să fie realizată în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
4. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia, în particular în ceea ce privește proba cu înscrisuri pe care o constituie Decizia din 28 noiembrie 2000 (credibilitatea și forța sa probatorie). Încălcarea dreptului la un proces echitabil.
5. Eroare de drept prin faptul că TPI a încălcat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia în legătură cu indicii obiective, pertinente, concordante și

concludente care au fost depuse la dosar și care atestă faptul că, anterior Deciziei din 28 noiembrie 2000, Comisia examinase cu titlu preliminar dispoziția fiscală în litigiu și închisese această examinare. Eroare de drept, întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu, în anul 2000, trebuia să se realizeze în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.

6. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu administreze proba propusă de reclamant privind prezentarea unor documente determinate ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge acțiunea reclamantului, se dovedesc esențiale pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

⁽¹⁾ al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexe T-30/01 — T-32/01 și T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-466/09 P)

(2010/C 37/08)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (reprezentanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurentului

- Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;
- anularea hotărârii atacate;
- admiterea acțiunii prezentate în primă instanță;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept în motivarea hotărârii recurate, întrucât Tribunalul a declarat că acțiunea a rămas fără obiect în cauza T-30/01.
2. Eroare de drept prin faptul că TPI a considerat că finalizarea unei proceduri preliminare de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu, anterior intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999⁽¹⁾, impunea existența unei decizii explicite a Comisiei în acest sens (adresată statului membru).
3. Denaturarea Deciziei din 28 noiembrie 2000 prin faptul că TPI a considerat că această decizie a încheiat o procedură preliminară de investigare a dispoziției fiscale în litigiu care și-ar avea originea într-o plângere înregistrată în aprilie 1994. Eroare de drept întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu în anul 2000 trebuia să fie realizată în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
4. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia, în particular în ceea ce privește proba cu înscrisuri pe care o constituie Decizia din 28 noiembrie 2000 (credibilitatea și forța sa probatorie). Încălcarea dreptului la un proces echitabil.
5. Eroare de drept prin faptul că TPI a încălcat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia în legătură cu indicii obiective, pertinente, concordante și concludente care au fost depuse la dosar și care atestă faptul că, anterior Deciziei din 28 noiembrie 2000, Comisia examinase cu titlu preliminar dispoziția fiscală în litigiu și închisese această examinare. Eroare de drept, întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu, în anul 2000, trebuia să se realizeze în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
6. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu

administreze proba propusă de reclamant privind prezentarea unor documente determinate ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge acțiunea reclamantului, se dovedesc esențiale pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

⁽¹⁾ al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexe T-30/01 — T-32/01 și T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-467/09 P)

(2010/C 37/09)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (reprezentanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurentului

- Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;
- anularea hotărârii atacate;
- admiterea acțiunii prezentate în primă instanță;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept în motivarea hotărârii recurate, întrucât Tribunalul a declarat că acțiunea a rămas fără obiect în cauza T-31/01.
2. Eroare de drept prin faptul că TPI a considerat că finalizarea unei proceduri preliminare de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu, anterior intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 ⁽¹⁾, impunea existența unei decizii explicite a Comisiei în acest sens (adresată statului membru).
3. Denaturarea Deciziei din 28 noiembrie 2000 prin faptul că TPI a considerat că această decizie a încheiat o procedură preliminară de investigare a dispoziției fiscale în litigiu care și-ar avea originea într-o plângere înregistrată în aprilie 1994. Eroare de drept întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu în anul 2000 trebuia să fie realizată în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
4. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia, în particular în ceea ce privește proba cu înscrisuri pe care o constituie Decizia din 28 noiembrie 2000 (credibilitatea și forța sa probatorie). Încălcarea dreptului la un proces echitabil.
5. Eroare de drept prin faptul că TPI a încălcat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia în legătură cu indicii obiective, pertinente, concordante și concludente care au fost depuse la dosar și care atestă faptul că, anterior Deciziei din 28 noiembrie 2000, Comisia examinase cu titlu preliminar dispoziția fiscală în litigiu și închisese această examinare. Eroare de drept, întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu, în anul 2000, trebuia să se realizeze în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
6. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu administreze proba propusă de reclamant privind prezentarea unor documente determinate ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge acțiunea reclamantului, se dovedesc esențiale pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

⁽¹⁾ al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexe T-30/01 — T-32/01 și T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-468/09 P)

(2010/C 37/10)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurrent: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (reprezentanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurrentului

- Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;
- anularea hotărârii atacate;
- admiterea acțiunii prezentate în primă instanță, concret, anularea articolului 3 din decizia atacată;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs și obligarea intervenientei, Comunidad Autónoma de la Rioja, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept prin faptul că TPI a considerat că finalizarea unei proceduri preliminare de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu, anterior intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 ⁽¹⁾, impunea existența unei decizii explicite a Comisiei în acest sens (adresată statului membru).

2. Denaturarea Deciziei din 28 noiembrie 2000 prin faptul că TPI a considerat că această decizie a încheiat o procedură preliminară de investigare a dispoziției fiscale în litigiu care și-ar avea originea într-o plângere înregistrată în aprilie 1994. Eroare de drept întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu în anul 2000 trebuia să fie realizată în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
3. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia, în particular în ceea ce privește proba cu înscrisuri pe care o constituie Decizia din 28 noiembrie 2000 (credibilitatea și forța sa probatorie). Încălcarea dreptului la un proces echitabil.
4. Eroare de drept prin faptul că TPI a încălcat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia în legătură cu indicii obiective, pertinente, concordante și concludente care au fost depuse la dosar și care atestă faptul că, anterior Deciziei din 28 noiembrie 2000, Comisia examinase cu titlu preliminar dispoziția fiscală în litigiu și închisese această examinare. Eroare de drept, întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu, în anul 2000, trebuia să se realizeze în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
5. Eroare de drept prin faptul că TPI a confirmat aprecierea drept ajutor pentru funcționare a dispoziției fiscale în litigiu adoptate în 1993 prin aplicarea definiției ajutoarelor pentru investiții conform Orientărilor privind ajutoarele de stat cu finalitate regională din 1998. Încălcarea principiului securității juridice și, în particular, a principiului neretroactivității.
6. Eroare de drept cu privire la conceptul de „informație relevantă” pentru investigarea preliminară a unui regim fiscal în cadrul ajutoarelor de stat, care determină TPI să nu aprecieze că durata procedurii preliminare a fost nerezonabilă.
7. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că un termen de 79 de luni, în cazul analizat, nu este o durată nerezonabilă pentru o procedură preliminară de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu și a considerat, astfel, că nu a fost încălcat alineatul (1) al articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 în legătură cu principiul securității juridice.
8. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că un termen de 79 de luni, în cazul analizat, nu este o durată nerezonabilă pentru o procedură preliminară de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu și a considerat, astfel, că nu a fost încălcat alineatul (1) al articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 în legătură cu principiul bunei administrări.
9. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu există circumstanțele excepționale care justifică

încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999. Denaturarea deciziei.

10. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu a fost încălcat principiul egalității de tratament care împiedică să se dispună recuperarea ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999.
11. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu administreze proba propusă de reclamant privind prezentarea unor documente determinate ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge acțiunea reclamantului, se dovedesc esențiale pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

(¹) al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-30/01 — T-32/01 și T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-469/09 P)

(2010/C 37/11)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurrent: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (reprezențanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurentului

- Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;
- anularea hotărârii atacate;
- admiterea acțiunii prezentate în primă instanță, concret, anularea articolului 3 din decizia atacată;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs și obligarea intervenientei, Comunidad Autónoma de la Rioja, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept prin faptul că TPI a considerat că finalizarea unei proceduri preliminare de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu, anterior intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 ⁽¹⁾, impunea existența unei decizii explicite a Comisiei în acest sens (adresată statului membru).
2. Denaturarea Deciziei din 28 noiembrie 2000 prin faptul că TPI a considerat că această decizie a încheiat o procedură preliminară de investigare a dispoziției fiscale în litigiu care și-ar avea originea într-o plângere înregistrată în aprilie 1994. Eroare de drept întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu în anul 2000 trebuia să fie realizată în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
3. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia, în particular în ceea ce privește proba cu înscrisuri pe care o constituie Decizia din 28 noiembrie 2000 (credibilitatea și forța sa probatorie). Încălcarea dreptului la un proces echitabil.
4. Eroare de drept prin faptul că TPI a încălcat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia în legătură cu indicii obiective, pertinente, concordante și concludente care au fost depuse la dosar și care atestă faptul că, anterior Deciziei din 28 noiembrie 2000, Comisia examinase cu titlu preliminar dispoziția fiscală în litigiu și închisese această examinare. Eroare de drept, întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu, în anul 2000, trebuia să se realizeze în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
5. Eroare de drept prin faptul că TPI a confirmat aprecierea drept ajutor pentru funcționare a dispoziției fiscale în litigiu adoptate în 1993 prin aplicarea definiției ajutoarelor pentru

investiții conform Orientărilor privind ajutoarele de stat cu finalitate regională din 1998. Încălcarea principiului securității juridice și, în particular, a principiului neretroactivității.

6. Eroare de drept cu privire la conceptul de „informație relevantă” pentru investigarea preliminară a unui regim fiscal în cadrul ajutoarelor de stat, care determină TPI să nu aprecieze că durata procedurii preliminare a fost nerezonabilă.
7. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că un termen de 79 de luni, în cazul analizat, nu este o durată nerezonabilă pentru o procedură preliminară de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu și a considerat, astfel, că nu a fost încălcat alineatul (1) al articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 în legătură cu principiul securității juridice.
8. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că un termen de 79 de luni, în cazul analizat, nu este o durată nerezonabilă pentru o procedură preliminară de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu și a considerat, astfel, că nu a fost încălcat alineatul (1) al articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 în legătură cu principiul bunei administrări.
9. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu există circumstanțele excepționale care justifică încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999. Denaturarea deciziei.
10. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu a fost încălcat principiul egalității de tratament care împiedică să se dispună recuperarea ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999.
11. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu administreze proba propusă de reclamant privind prezentarea unor documente determinate ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge acțiunea reclamantului, se dovedesc esențiale pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

⁽¹⁾ al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-30/01-T-32/01 și T-86/02-T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-470/09 P)

(2010/C 37/12)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurrent: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (reprezentanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurentului

- Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;
- anularea hotărârii atacate;
- admiterea acțiunii prezentate în primă instanță, concret, anularea articolului 3 din decizia atacată;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs și obligarea intervenientei, Comunidad Autónoma de la Rioja, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept prin faptul că TPI a considerat că finalizarea unei proceduri preliminare de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu, anterior intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 (¹), impunea existența unei decizii explicite a Comisiei în acest sens (adresată statului membru).

2. Denaturarea Deciziei din 28 noiembrie 2000 prin faptul că TPI a considerat că această decizie a încheiat o procedură preliminară de investigare a dispoziției fiscale în litigiu care și-ar avea originea într-o plângere înregistrată în aprilie 1994. Eroare de drept întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu în anul 2000 trebuia să fie realizată în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
3. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia, în particular în ceea ce privește proba cu înscrisuri pe care o constituie Decizia din 28 noiembrie 2000 (credibilitatea și forța sa probatorie). Încălcarea dreptului la un proces echitabil.
4. Eroare de drept prin faptul că TPI a încălcat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia în legătură cu indicii obiective, pertinente, concordante și concludente care au fost depuse la dosar și care atestă faptul că, anterior Deciziei din 28 noiembrie 2000, Comisia examinase cu titlu preliminar dispoziția fiscală în litigiu și închisese această examinare. Eroare de drept, întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu, în anul 2000, trebuia să se realizeze în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
5. Eroare de drept prin faptul că TPI a confirmat aprecierea drept ajutor pentru funcționare a dispoziției fiscale în litigiu adoptate în 1993 prin aplicarea definiției ajutoarelor pentru investiții conform Orientărilor privind ajutoarele de stat cu finalitate regională din 1998. Încălcarea principiului securității juridice și, în particular, a principiului neretroactivității.
6. Eroare de drept cu privire la conceptul de „informație relevantă” pentru investigarea preliminară a unui regim fiscal în cadrul ajutoarelor de stat, care determină TPI să nu aprecieze că durata procedurii preliminare a fost nerezonabilă.
7. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că un termen de 79 de luni, în cazul analizat, nu este o durată nerezonabilă pentru o procedură preliminară de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu și a considerat, astfel, că nu a fost încălcat alineatul (1) al articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 în legătură cu principiul securității juridice.
8. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că un termen de 79 de luni, în cazul analizat, nu este o durată nerezonabilă pentru o procedură preliminară de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu și a considerat, astfel, că nu a fost încălcat alineatul (1) al articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 în legătură cu principiul bunei administrări.

9. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu există circumstanțele excepționale care justifică încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999. Denaturarea deciziei.
10. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu a fost încălcat principiul egalității de tratament care împiedică să se dispună recuperarea ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999.
11. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu administreze proba propusă de reclamant privind prezentarea unor documente determinate ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge acțiunea reclamantului, se dovedesc esențiale pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

(¹) al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexe T-227/01 — T-229/01 și T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-471/09 P)

(2010/C 37/13)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurrent: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (reprezentanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Nave-

gación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurrentului

— Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;

— anularea hotărârii atacate;

— admiterea acțiunii prezentate în primă instanță, concret, cererea subsidiară de anulare a articolului 3 din decizia atacată;

— în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile primă instanță și în recurs și obligarea intervenientei, Comunidad Autónoma de la Rioja, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept, prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu există circumstanțe excepționale care justifică încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 (¹) în legătură cu principiul protecției încrederii legitime. Denaturarea condițiilor dezbaterii în instanță și încălcarea principiului contradicționalității. Încălcarea jurisprudenței privind motivarea. Eroare de drept prin nerespectarea de către TPI a normelor de procedură privind aprecierea elementelor de probă întrucât nu a ținut cont de conținutul material al anumitor documente din dosar.

Nici diferența formală dintre dispoziția fiscală în litigiu și dispoziția care face obiectul Deciziei 93/337 (²), nici faptul că ar fi fost posibilă motivarea de către Comisie a criteriului de selectivitate în alt mod decât cel care figurează în mod explicit în Decizia 93/337, nici declarația de incompatibilitate care figurează în Decizia 93/337 nu constituie motive de drept suficiente pentru ca TPI să nu aprecieze existența unei circumstanțe excepționale care, ca atare sau împreună cu alte circumstanțe prezente în speță, împiedică Comisia să dispună recuperarea ajutoarelor la care se referă decizia atacată.

Întrucât a considerat că dispozițiile în litigiu în cauzele conexe T-30/01-T-32/01 și T-86/02-T-88/02 nu sunt analoge dispoziției fiscale în litigiu din motive de tehnică fiscală și de amplitudine a avantajelor, TPI a denaturat condițiile dezbaterii între părțile în litigiu, a ignorat principiul contradictorialității și a săvârșit, mai mult, o încălcare vădită a jurisprudenței determinate privind motivarea.

TPI a săvârșit o eroare de drept întrucât a considerat că atitudinea Comisiei în privința exercițiului fiscal și/sau a creditului fiscal din 1993 — astfel cum rezultă din documentația hotărârilor, care nu a fost administrată de TPI, încălcând normele de procedură — nu constituie o circumstanță excepțională care ar fi putut justifica încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care să împiedice recuperarea ajutoarelor în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 ca fiind contrară principiului protecției încrederii legitime.

2. Eroare de drept, întrucât TPI a încălcat articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 în legătură cu principiul proporționalității, care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor pentru investiții care nu depășesc limitele maxime pentru ajutoare regionale.

TPI a încălcat principiul general al proporționalității întrucât nu a apreciat că a fost săvârșită de către Comisie o încălcare a acestui principiu atunci când a impus recuperarea tuturor sumelor acordate în legătură cu creditul fiscal de 45 % din investiții, iar nu numai a celor care depășesc limita maximă a ajutorului regional în Țara Bascilor.

3. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu admită proba propusă de reclamant privind prezentarea anumitor documente ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge concluziile reclamantului, se dovedește esențială pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

Întrucât nu a administrat proba solicitată, TPI a încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil al reclamantului, întrucât a respins administrarea unei probe care se dovedește esențială pentru reclamant, încălcând astfel dreptul său la apărare, în măsura în care cererea sa a fost respinsă cu argumentul că nu a făcut dovada exact a faptului pe care pretindea să îl dovedească cu proba care nu a fost administrată: și anume, dacă nu reprezintă poziția explicită definitivă a Comisiei cu privire la plângerea din 1994 împotriva dispozițiilor fiscale din 1993 (inclusiv creditul fiscal), care sunt dispoziții identice în esență cu măsura în litigiu, cel

puțin atitudinea Comisiei ar constitui o circumstanță excepțională în măsura în care o astfel de atitudine ar fi determinat încrederea legitimă în legalitatea dispozițiilor fiscale din 1993, ceea ce a condus la adoptarea dispoziției fiscale în litigiu.

(¹) al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

(²) a Comisiei din 10 mai 1993 privind o schemă de ajutoare fiscale pentru investiții în Țara Bascilor (JO L 134, p. 25).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexe T-227/01 — T-229/01 și T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava y Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-472/09 P)

(2010/C 37/14)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (reprezenți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Comisia Comunităților Europene, Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurentului

— Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;

— anularea hotărârii atacate;

- admiterea acțiunii prezentate în primă instanță, concret, cererea subsidiară de anulare a articolului 3 din decizia atacată;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile primă instanță și în recurs și obligarea intervenientei, Comunidad Autónoma de la Rioja, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept, prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu există circumstanțe excepționale care justifică încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999⁽¹⁾ în legătură cu principiul protecției încrederii legitime. Denaturarea condițiilor dezbaterii în instanță și încălcarea principiului contradictorialității. Încălcarea jurisprudenței privind motivarea. Eroare de drept prin nerespectarea de către TPI a normelor de procedură privind aprecierea elementelor de probă întrucât nu a ținut cont de conținutul material al anumitor documente din dosar.

Nici diferența formală dintre dispoziția fiscală în litigiu și dispoziția care face obiectul Deciziei 93/337⁽²⁾, nici faptul că ar fi fost posibilă motivarea de către Comisie a criteriului de selectivitate în alt mod decât cel care figurează în mod explicit în Decizia 93/337, nici declarația de incompatibilitate care figurează în Decizia 93/337 nu constituie motive de drept suficiente pentru ca TPI să nu aprecieze existența unei circumstanțe excepționale care, ca atare sau împreună cu alte circumstanțe prezente în speță, împiedică Comisia să dispună recuperarea ajutoarelor la care se referă decizia atacată.

Întrucât a considerat că dispozițiile în litigiu în cauzele conexe T-30/01-T-32/01 și T-86/02-T-88/02 nu sunt analoge dispoziției fiscale în litigiu din motive de tehnică fiscală și de amplitudine a avantajelor, TPI a denaturat condițiile dezbaterii între părțile în litigiu, a ignorat principiul contradictorialității și a săvârșit, mai mult, o încălcare vădită a jurisprudenței determinate privind motivarea.

TPI a săvârșit o eroare de drept întrucât a considerat că atitudinea Comisiei în privința exercițiului fiscal și/sau a creditului fiscal din 1993 — astfel cum rezultă din documentația hotărârilor, care nu a fost administrată de TPI,

încalcând normele de procedură — nu constituie o circumstanță excepțională care ar fi putut justifica încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care să împiedice recuperarea ajutoarelor în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 ca fiind contrară principiului protecției încrederii legitime.

2. Eroare de drept, întrucât TPI a încălcat articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 în legătură cu principiul proporționalității, care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor pentru investiții care nu depășesc limitele maxime pentru ajutoare regionale.

TPI a încălcat principiul general al proporționalității întrucât nu a apreciat că a fost săvârșită de către Comisie o încălcare a acestui principiu atunci când a impus recuperarea tuturor sumelor acordate în legătură cu creditul fiscal de 45 % din investiții, iar nu numai a celor care depășesc limita maximă a ajutorului regional în Țara Bascilor.

3. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu admită proba propusă de reclamant privind prezentarea anumitor documente ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge concluziile reclamantului, se dovedește esențială pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

Întrucât nu a administrat proba solicitată, TPI a încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil al reclamantului, întrucât a respins administrarea unei probe care se dovedește esențială pentru reclamant, încălcând astfel dreptul său la apărare, în măsura în care cererea sa a fost respinsă cu argumentul că nu a făcut dovada exact a faptului pe care pretindea să îl dovedească cu proba care nu a fost administrată: și anume, dacă nu reprezintă poziția explicită definitivă a Comisiei cu privire la plângerea din 1994 împotriva dispozițiilor fiscale din 1993 (inclusiv creditul fiscal), care sunt dispoziții identice în esență cu măsura în litigiu, cel puțin atitudinea Comisiei ar constitui o circumstanță excepțională în măsura în care o astfel de atitudine ar fi determinat încrederea legitimă în legalitatea dispozițiilor fiscale din 1993, ceea ce a condus la adoptarea dispoziției fiscale în litigiu.

⁽¹⁾ al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

⁽²⁾ a Comisiei din 10 mai 1993 privind o schemă de ajutoare fiscale pentru investiții în Țara Bascilor (JO L 134, p. 25).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexate T-227/01 — T-229/01 și T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-473/09 P)

(2010/C 37/15)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurrent: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (reprezentanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurentului

- Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;
- anularea hotărârii atacate;
- admiterea acțiunii prezentate în primă instanță, concret, cererea subsidiară de anulare a articolului 3 din decizia atacată;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile primă instanță și în recurs și obligarea intervenientei, Comunidad Autónoma de la Rioja, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept, prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu există circumstanțe excepționale care justifică încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu

care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾ în legătură cu principiul protecției încrederii legitime. Denaturarea condițiilor dezbaterii în instanță și încălcarea principiului contradictorialității. Încălcarea jurisprudenței privind motivarea. Eroare de drept prin nerespectarea de către TPI a normelor de procedură privind aprecierea elementelor de probă întrucât nu a ținut cont de conținutul material al anumitor documente din dosar.

Nici diferența formală dintre dispoziția fiscală în litigiu și dispoziția care face obiectul Deciziei 93/337 ⁽²⁾, nici faptul că ar fi fost posibilă motivarea de către Comisie a criteriului de selectivitate în alt mod decât cel care figurează în mod explicit în Decizia 93/337, nici declarația de incompatibilitate care figurează în Decizia 93/337 nu constituie motive de drept suficiente pentru ca TPI să nu aprecieze existența unei circumstanțe excepționale care, ca atare sau împreună cu alte circumstanțe prezente în speță, împiedică Comisia să dispună recuperarea ajutoarelor la care se referă decizia atacată.

Întrucât a considerat că dispozițiile în litigiu în cauzele conexate T-30/01-T-32/01 și T-86/02-T-88/02 nu sunt analoge dispoziției fiscale în litigiu din motive de tehnică fiscală și de amplitudine a avantajelor, TPI a denaturat condițiile dezbaterii între părțile în litigiu, a ignorat principiul contradictorialității și a săvârșit, mai mult, o încălcare vădită a jurisprudenței determinate privind motivarea.

TPI a săvârșit o eroare de drept întrucât a considerat că atitudinea Comisiei în privința exercițiului fiscal și/sau a creditului fiscal din 1993 — astfel cum rezultă din documentația hotărârilor, care nu a fost administrată de TPI, încălcând normele de procedură — nu constituie o circumstanță excepțională care ar fi putut justifica încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care să împiedice recuperarea ajutoarelor în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 ca fiind contrară principiului protecției încrederii legitime.

2. Eroare de drept, întrucât TPI a încălcat articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 în legătură cu principiul proporționalității, care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor pentru investiții care nu depășesc limitele maxime pentru ajutoare regionale.

TPI a încălcat principiul general al proporționalității întrucât nu a apreciat că a fost săvârșită de către Comisie o încălcare a acestui principiu atunci când a impus recuperarea tuturor sumelor acordate în legătură cu creditul fiscal de 45 % din investiții, iar nu numai a celor care depășesc limita maximă a ajutorului regional în Țara Bascilor.

3. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu admită proba propusă de reclamant privind prezentarea anumitor documente ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge concluziile reclamantului, se dovedește esențială pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

Întrucât nu a administrat proba solicitată, TPI a încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil al reclamantului, întrucât a respins administrarea unei probe care se dovedește esențială pentru reclamant, încălcând astfel dreptul său la apărare, în măsura în care cererea sa a fost respinsă cu argumentul că nu a făcut dovada exact a faptului pe care pretindea să îl dovedească cu proba care nu a fost administrată: și anume, dacă nu reprezintă poziția explicită definitivă a Comisiei cu privire la plângerea din 1994 împotriva dispozițiilor fiscale din 1993 (inclusiv creditul fiscal), care sunt dispoziții identice în esență cu măsura în litigiu, cel puțin atitudinea Comisiei ar constitui o circumstanță excepțională în măsura în care o astfel de atitudine ar fi determinat încrederea legitimă în legalitatea dispozițiilor fiscale din 1993, ceea ce a condus la adoptarea dispoziției fiscale în litigiu.

(¹) al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

(²) a Comisiei din 10 mai 1993 privind o schemă de ajutoare fiscale pentru investiții în Țara Bascilor (JO L 134, p. 25).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexe T-227/01 — T-229/01 și T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-474/09 P)

(2010/C 37/16)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (reprezențanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurentului

— Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;

— anularea hotărârii atacate;

— admiterea acțiunii prezentate în primă instanță, concret, cererea subsidiară de anulare a articolului 3 din decizia atacată;

— în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile primă instanță și în recurs și obligarea intervenientei, Comunidad Autónoma de la Rioja, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept, prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu există circumstanțe excepționale care justifică încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 (¹) în legătură cu principiul protecției încrederii legitime. Denaturarea condițiilor dezbaterii în instanță și încălcarea principiului contradictorialității. Încălcarea jurisprudenței privind motivarea.

Nici diferența formală dintre dispoziția fiscală în litigiu și dispoziția care face obiectul Deciziei 93/337 (²), nici faptul că ar fi fost posibilă motivarea de către Comisie a criteriului de selectivitate în alt mod decât cel care figurează în mod explicit în Decizia 93/337, nici declarația de incompatibilitate care figurează în Decizia 93/337 nu constituie motive de drept suficiente pentru ca TPI să nu aprecieze existența unei circumstanțe excepționale care, ca atare sau împreună cu alte circumstanțe prezente în speță, împiedică Comisia să dispună recuperarea ajutoarelor la care se referă decizia atacată.

Întrucât a considerat că dispozițiile în litigiu în cauzele conexate T-30/01-T-32/01 și T-86/02-T-88/02 nu sunt analoge dispoziției fiscale în litigiu din motive de tehnică fiscală și de amplitudine a avantajelor, TPI a denaturat condițiile dezbaterii între părțile în litigiu, a ignorat principiul contradictorialității și a săvârșit, mai mult, o încălcare vădită a jurisprudenței determinate privind motivarea.

TPI a săvârșit o eroare de drept întrucât a considerat că atitudinea Comisiei în privința exercițiului fiscal 1993, precum și în privința avantajului fiscal din Legea 22/1993, nu constituie o circumstanță excepțională care ar fi putut justifica încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care să împiedice recuperarea ajutoarelor în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 ca fiind contrară principiului protecției încrederii legitime.

2. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu admită proba propusă de reclamant privind prezentarea anumitor documente ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge concluziile reclamantului, se dovedește esențială pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

Întrucât nu a administrat proba solicitată, TPI a încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil al reclamantului, întrucât a respins administrarea unei probe care se dovedește esențială pentru reclamant, încălcând astfel dreptul său la apărare, în măsura în care cererea sa a fost respinsă cu argumentul că nu a făcut dovada exact a faptului pe care pretindea să îl dovedească cu proba care nu a fost administrată; și anume, dacă nu reprezintă poziția explicită definitivă a Comisiei cu privire la plângerea din 1994 împotriva unei dispoziții identice în esență adoptată în 1993, cel puțin atitudinea Comisiei ar constitui o circumstanță excepțională în măsura în care o astfel de atitudine ar fi determinat încrederea legitimă în legalitatea dispozițiilor fiscale din 1993, ceea ce a condus la adoptarea dispoziției fiscale în litigiu în 1996.

⁽¹⁾ al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

⁽²⁾ a Comisiei din 10 mai 1993 privind o schemă de ajutoare fiscale pentru investiții în Țara Bascilor (JO L 134, p. 25).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauza T-227/01 — T-229/01 și T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Diputación Foral de Álava și Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-475/09 P)

(2010/C 37/17)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (reprezentanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurentului

— Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;

— anularea hotărârii atacate;

— admiterea acțiunii prezentate în primă instanță, concret, cererea subsidiară de anulare a articolului 3 din decizia atacată;

— în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile primă instanță și în recurs și obligarea intervenientei, Comunidad Autónoma de la Rioja, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept, prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu există circumstanțe excepționale care justifică încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999⁽¹⁾ în legătură cu principiul protecției încrederii legitime. Denaturarea condițiilor dezbaterii în instanță și încălcarea principiului contradictorialității. Încălcarea jurisprudenței privind motivarea.

Nici diferența formală dintre dispoziția fiscală în litigiu și dispoziția care face obiectul Deciziei 93/337⁽²⁾, nici faptul că ar fi fost posibilă motivarea de către Comisie a criteriului de selectivitate în alt mod decât cel care figurează în mod explicit în Decizia 93/337, nici declarația de incompatibilitate care figurează în Decizia 93/337 nu constituie motive de drept suficiente pentru ca TPI să nu aprecieze existența unei circumstanțe excepționale care, ca atare sau împreună cu alte circumstanțe prezente în speță, împiedică Comisia să dispună recuperarea ajutoarelor la care se referă decizia atacată.

Întrucât a considerat că dispozițiile în litigiu în cauzele conexe T-30/01-T-32/01 și T-86/02-T-88/02 nu sunt analoge dispoziției fiscale în litigiu din motive de tehnică fiscală și de amplitudine a avantajelor, TPI a denaturat condițiile dezbaterii între părțile în litigiu, a ignorat principiul contradictorialității și a săvârșit, mai mult, o încălcare vădită a jurisprudenței determinate privind motivarea.

TPI a săvârșit o eroare de drept întrucât a considerat că atitudinea Comisiei în privința exercițiului fiscal 1993, precum și în privința avantajului fiscal din Legea 22/1993, nu constituie o circumstanță excepțională care ar fi putut justifica încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care să împiedice recuperarea ajutoarelor în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 ca fiind contrară principiului protecției încrederii legitime.

2. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu admită proba propusă de reclamant privind prezentarea anumitor documente ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge concluziile reclamantului, se dovedește esențială pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

Întrucât nu a administrat proba solicitată, TPI a încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil al reclamantului, întrucât a respins administrarea unei probe care se dovedește esențială pentru reclamant, încălcând astfel dreptul său la apărare, în măsura în care cererea sa a fost respinsă cu argumentul că nu a făcut dovada exact a faptului pe care

pretindea să îl dovedească cu proba care nu a fost administrată: și anume, dacă nu reprezintă poziția explicită definitivă a Comisiei cu privire la plângerea din 1994 împotriva unei dispoziții identice în esență adoptată în 1993, cel puțin atitudinea Comisiei ar constitui o circumstanță excepțională în măsura în care o astfel de atitudine ar fi determinat încrederea legitimă în legalitatea dispozițiilor fiscale din 1993, ceea ce a condus la adoptarea dispoziției fiscale în litigiu în 1996.

⁽¹⁾ al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

⁽²⁾ a Comisiei din 10 mai 1993 privind o schemă de ajutoare fiscale pentru investiții în Țara Bascilor (JO L 134, p. 25).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauza T-227/01-T-229/01, T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-476/09 P)

(2010/C 37/18)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurrent: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (reprezentanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurentului

— Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;

- anularea hotărârii atacate;
- admiterea acțiunii prezentate în primă instanță, concret, cererea subsidiară de anulare a articolului 3 din decizia atacată;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile primă instanță și în recurs și obligarea intervenientei, Comunidad Autónoma de la Rioja, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept, prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu există circumstanțe excepționale care justifică încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999⁽¹⁾ în legătură cu principiul protecției încrederii legitime. Denaturarea condițiilor dezbaterii în instanță și încălcarea principiului contradictorialității. Încălcarea jurisprudenței privind motivarea.

Nici diferența formală dintre dispoziția fiscală în litigiu și dispoziția care face obiectul Deciziei 93/337⁽²⁾, nici faptul că ar fi fost posibilă motivarea de către Comisie a criteriului de selectivitate în alt mod decât cel care figurează în mod explicit în Decizia 93/337, nici declarația de incompatibilitate care figurează în Decizia 93/337 nu constituie motive de drept suficiente pentru ca TPI să nu aprecieze existența unei circumstanțe excepționale care, ca atare sau împreună cu alte circumstanțe prezente în speță, împiedică Comisia să dispună recuperarea ajutoarelor la care se referă decizia atacată.

Întrucât a considerat că dispozițiile în litigiu în cauzele conexe T-30/01-T-32/01 și T-86/02-T-88/02 nu sunt analoge dispoziției fiscale în litigiu din motive de tehnică fiscală și de amplitudine a avantajelor, TPI a denaturat condițiile dezbaterii între părțile în litigiu, a ignorat principiul contradictorialității și a săvârșit, mai mult, o încălcare vădită a jurisprudenței determinate privind motivarea.

TPI a săvârșit o eroare de drept întrucât a considerat că atitudinea Comisiei în privința exercițiului fiscal 1993, precum și în privința avantajului fiscal din Legea 22/1993, nu constituie o circumstanță excepțională care ar fi putut justifica încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiu care să împiedice recuperarea ajutoarelor în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 ca fiind contrară principiului protecției încrederii legitime.

2. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu admită proba propusă de reclamant privind prezentarea anumitor documente ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge concluziile reclamantului, se dovedește esențială pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

Întrucât nu a administrat proba solicitată, TPI a încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil al reclamantului, întrucât a respins administrarea unei probe care se dovedește esențială pentru reclamant, încălcând astfel dreptul său la apărare, în măsura în care cererea sa a fost respinsă cu argumentul că nu a făcut dovada exact a faptului pe care pretindea să îl dovedească cu proba care nu a fost administrată: și anume, dacă nu reprezintă poziția explicită definitivă a Comisiei cu privire la plângerea din 1994 împotriva unei dispoziții identice în esență adoptată în 1993, cel puțin atitudinea Comisiei ar constitui o circumstanță excepțională în măsura în care o astfel de atitudine ar fi determinat încrederea legitimă în legalitatea dispozițiilor fiscale din 1993, ceea ce a condus la adoptarea dispoziției fiscale în litigiu în 1996.

⁽¹⁾ al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

⁽²⁾ a Comisiei din 10 mai 1993 privind o schemă de ajutoare fiscale pentru investiții în Țara Bascilor (JO L 134, p. 25).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Franța) la 25 noiembrie 2009 — Charles Defossez/Christian Wiart, mandatar lichidator al Sotimon SARL, Office national de l'emploi, CGEA de Lille

(Cauza C-477/09)

(2010/C 37/19)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Charles Defossez

Pârât: Christian Wiart, în calitate de mandatar lichidator al Sotimon SARL, Office national de l'emploi (fonds de fermeture d'entreprises), CGEA de Lille

Întrebările preliminare

Articolul 8a din Directiva nr. 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolabilității angajatorului⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva nr. 2002/74/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002⁽²⁾, care prevede la primul alineat că, în cazul în care o întreprindere care desfășoară activități pe teritoriile a cel puțin două state membre se află într-o situație de insolabilitate, instituția competentă pentru plata drepturilor salariale neachitate ale salariaților este instituția din statul membru pe al cărui teritoriu aceștia își exercită sau își exercitau de obicei activitatea și, la al doilea alineat, că întinderea drepturilor salariaților este stabilită de dreptul care reglementează instituția de garantare competentă, trebuie interpretat în sensul că desemnează instituția competentă cu excluderea oricărei altei instituții, sau, având în vedere obiectivul directivei, care este acela de a consolida drepturile lucrătorilor care își exercită libertatea de circulație, și primul paragraf al articolului 9 din aceeași directivă, potrivit căruia aceasta nu aduce atingere posibilității statelor membre de a aplica sau de a introduce acte cu putere de lege sau acte administrative mai favorabile salariaților, trebuie interpretat în sensul că nu privează salariatul de dreptul de a se prevala, în locul garanției acestei instituții, de garanția mai favorabilă a instituției la care se asigură și la care cotizează angajatorul său în temeiul dreptului național?

⁽¹⁾ JO L 283, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 197.

⁽²⁾ JO L 270, p. 10, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 149.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audiencia provincial de Tarragona (Spania) la 30 noiembrie 2009 — Procedură penală împotriva Magatte Gueye

(Cauza C-483/09)

(2010/C 37/20)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia provincial de Tarragona

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Magatte Gueye

Pârâți: Ministerio Fiscal și Eva Caldes

Întrebările preliminare

1. Dreptul victimei de a fi înțeleasă, prevăzut în considerentul (8) din preambulul deciziei-cadru⁽¹⁾, trebuie interpretat ca fiind o obligație pozitivă a autorităților statului care au sarcina urmăririi și sancționării activităților infracționale de a permite ca victima să evalueze, să reflecteze și să își exprime opinia cu privire la efectele directe care pot rezulta asupra vieții acesteia din impunerea de pedepse făptuitorului cu care aceasta are un raport de familie sau intens afectiv?
2. Articolul 2 din Decizia-cadru 2001/220/JAI trebuie interpretat în sensul că obligația statelor de a recunoaște drepturile și interesele legitime ale victimei impune luarea în considerare a opiniei victimei atunci când consecințele penale ale procesului pot compromite în mod central și direct exercitarea dreptului acesteia la libera dezvoltare a personalității și a vieții private și de familie?
3. Articolul 2 din Decizia-cadru 2001/220/JAI trebuie interpretat în sensul că autoritățile de stat nu pot să refuza să ia în considerare voința liberă a victimei când aceasta se opune impunerii sau menținerii unei măsuri de îndepărtare, atunci când agresorul este un membru al familiei și nu se constată o situație obiectivă de risc de recidivă, când se constată existența unui nivel de competență personal, social, cultural și emoțional care exclude posibilitatea unei supuneri față de făptuitor sau, dimpotrivă, această măsură trebuie în orice caz considerată pertinentă, având în vedere caracteristicile specifice ale acestor fapte penale?
4. Articolul 8 din Decizia-cadru 2001/220/JAI, atunci când prevede că statele membru garantează un nivel corespunzător de protecție a victimei, trebuie interpretat în sensul că permite impunerea generalizată și obligatorie de măsuri de îndepărtare sau de interdicție de comunicare drept pedepse accesorii în toate situațiile în care o persoană este victima unor fapte penale săvârșite în cadrul familiei, având în vedere caracteristicile specifice ale acestor infracțiuni sau, dimpotrivă, articolul 8 impune efectuarea unei aprecieri individualizate care să permită identificarea, de la caz la caz, a nivelului corespunzător de protecție ținând cont de interesele concurente?
5. Articolul 10 din Decizia-cadru 2001/220/JAI trebuie interpretat în sensul că permite excluderea cu caracter general a medierii în procesele penale privind fapte penale săvârșite în cadrul familiei, având în vedere caracteristicile specifice ale acestor fapte penale, sau, dimpotrivă, medierea trebuie permisă și în acest tip de procese, apreciindu-se de la caz la caz interesele concurente?

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale (JO L 82, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 104).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) la 30 noiembrie 2009 — Manuel Carvalho Ferreira Santos/Companhia Europeia de Seguros, S.A.

(Cauza C-484/09)

(2010/C 37/21)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação do Porto

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Manuel Carvalho Ferreira Santos

Pârâtă: Companhia Europeia de Seguros, S.A..

Întrebarea preliminară

În cazul unei coliziuni între vehicule și atunci când accidentul, din care au rezultat daune corporale și materiale pentru unul dintre conducători (persoana vătămată care solicită despăgubiri), nu poate fi imputat, în temeiul vinovăției, niciunuia dintre conducători, posibilitatea de a stabili o partajare a răspunderii pentru prejudiciile cauzate de lucruri (articolul 506 alineatele 1 și 2 din Codul Civil) care se reflectă direct în cuantumul despăgubirii ce trebuie acordată persoanei vătămate pentru prejudiciile patrimoniale și nepatrimoniale rezultate din vătămările corporale suferite, în măsura în care această partajare presupune o reducere proporțională a cuantumului despăgubirii, este contrară dreptului comunitar, și anume articolului 3 alineatul (1) din Directiva 72/166 ⁽¹⁾, articolului 2 alineatul (1) din Directiva 84/5 ⁽²⁾ și articolului 1 din Directiva 90/232 ⁽³⁾, în interpretarea acestor dispoziții de către Curtea de Justiție?

⁽¹⁾ Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 103, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 10).

⁽²⁾ Directiva 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983, a doua directivă privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO L 8, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 104).

⁽³⁾ Directiva 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990, a treia directivă privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule et de l'art. (JO L 129, p. 33 Ediție specială, 06/vol. 1, p. 240)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 1 decembrie 2009 — Viamex Agrar Handels GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-485/09)

(2010/C 37/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Viamex Agrar Handels GmbH

Pârâtă: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebările preliminare

1. Punctul 48.5 al capitolului VII din anexa la Directiva 91/628/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1991 privind protecția animalelor în cursul transportului și de modificare a Directivelor 90/425/CEE și 91/496/CEE ⁽¹⁾, în versiunea din Directiva 95/29/CE a Consiliului din 29 iunie 1995 de modificare a Directivei 91/628/CEE privind protecția animalelor în timpul transportului ⁽²⁾ este aplicabil în cazul transporturilor pe cale feroviară?
2. Instanța sesizată cu situații în care încălcarea Directivei 91/628/CEE nu a dus la moartea animalelor este obligată în mod general să examineze dacă autoritatea competentă a statului membru a aplicat articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 615/98 al Comisiei din 18 martie 1998 de stabilire a normelor specifice de aplicare a sistemului de restituiri la export în privința bunăstării animalelor vii din specia bovină în cursul transportului ⁽³⁾ în conformitate cu principiul proporționalității?

⁽¹⁾ JO L 340, p. 17, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 182.

⁽²⁾ JO L 148, p. 52, Ediție specială, 03/vol. 17, p. 120.

⁽³⁾ JO L 82, p. 19.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Gent (Belgia) la 30 noiembrie 2009 — Vandoorne NV/Belgische Staat

(Cauza C-489/09)

(2010/C 37/23)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Gent

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Vandoorne NV

Pârât: Belgische Staat

Întrebarea preliminară

Legislația belgiană, în special articolul 58 alineatul (1) coroborat cu articolul 77 alineatul (1) punctul 7 din WBTW, este conformă cu articolul 27 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului (¹), în temeiul căruia statele membre pot adopta măsuri de simplificare, și/sau cu articolul 11 secțiunea C alineatul (1) din aceeași directivă, prin care se conferă un drept la rambursarea TVA-ului în cazul neplății totale sau parțiale, dacă aceste dispoziții naționale (1) prevăd o simplificare a percepției TVA-ului pentru livrarea de tutun prelucrat prin perceperea acestei taxe numai la sursă și (2) refuză intermediarilor din lanțul de livrare, care sunt supuși taxei și care au plătit TVA-ul pe tutunul prelucrat, dreptul la rambursarea acestei taxe în cazul pierderii totale sau parțiale a prețului de cumpărare?

(¹) A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-490/09)

(2010/C 37/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Rozet și E. Traversa, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin menținerea în vigoare în versiunea actuală a articolului 24 din Codul asigurărilor sociale, care exclude rambursarea cheltuielilor cu analize medicale biologice efectuate într-un alt stat membru și nu prevede acoperirea cheltuielilor cu astfel de analize decât prin intermediul unui terț plătitor, precum și a articolului 12 din Statutul Uniunii caselor de asigurări de sănătate, care condiționează rambursarea cheltuielilor cu analize medicale biologice efectuate într-un alt stat membru de respectarea integrală a cerințelor prevăzute de convențiile naționale luxemburgheze, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului [49] din Tratatul CE;

— obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În acțiunea formulată, Comisia Europeană susține că, prin menținerea în vigoare a dispozițiilor legale care exclud rambursarea cheltuielilor cu analize medicale biologice efectuate într-un alt stat membru sau care condiționează rambursarea cheltuielilor cu analize medicale biologice efectuate într-un alt stat membru de respectarea integrală a cerințelor prevăzute de legislația luxemburgheză, pârâtul a încălcat principiul liberei prestări a serviciilor, prevăzut la articolul 49 CE.

Reclamanta evidențiază, cu titlu de exemplu, că autoritățile naționale nu acoperă cheltuielile cu analize și examene medicale decât în cazul în care acestea au fost efectuate în cadrul unui laborator de analiză separat, care respectă integral condițiile prevăzute de legislația națională. Or, în anumite state membre, astfel de analize nu sunt efectuate de un laborator, ci direct de medici.

Potrivit Comisiei, restricțiile în cauză nu pot fi justificate printr-un motiv imperios de interes general și nici nu reprezintă o măsură indispensabilă și proporționată pentru îndeplinirea obiectivului de protecție a sănătății publice.

Acțiune introdusă la 1 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-493/09)

(2010/C 37/25)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și M. Afonso, agenți)

Pârât(ă): Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin aplicarea, în ceea ce privește dividendele obținute de fondurile de pensii nerezidente, a unui impozit superior celui aplicat dividendelor obținute de fondurile de pensii rezidente pe teritoriul portughez, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 63 TFUE și al articolului 40 din Acordul SEE;
- obligarea Republicii Portugeze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit prevederilor Statutului avantajelor fiscale (Estatuto dos Benefícios Fiscais) și ale Codului impozitului pe profitul persoanelor juridice (Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas), dividendele plătite fondurilor de pensii care sunt constituite și care funcționează în conformitate cu dreptul portughez sunt scutite în totalitate de impozitul pe profit, în timp ce dividendele plătite fondurilor de pensii nerezidente sunt supuse acestui impozit, ale cărui cote pot varia între 20 % și 10 % în funcție de existența și de condițiile unui eventual acord bilateral între Portugalia și statul de origine. Cotele de impozitare respective sunt colectate prin reținere la sursă cu caracter definitiv.

Diferența de tratament instituită de legislația fiscală portugheză în detrimentul fondurilor de pensii nerezidente face ca investițiile acestor fonduri în societăți portugheze să fie mai puțin interesante și atractive. Prin aceasta, regimul fiscal menționat constituie o restricție interzisă de articolul 63 TFUE și de articolul 40 din Acordul SEE.

Tratamentul discriminatoriu aplicat fondurilor de pensii nerezidente, care are consecințe nefaste asupra competitivității piețelor financiare din Uniunea Europeană și asupra randamentului investițiilor efectuate de fondurile de pensii, nu poate fi justificat în temeiul niciunuia dintre motivele invocate de Republica Portugheză.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) la 2 decembrie 2009 — Nokia Corporation/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Cauza C-495/09)

(2010/C 37/26)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Nokia Corporation

Pârât: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Întrebarea preliminară

Mărfurile necomunitare ce poartă o marcă comunitară care sunt supuse supravegherii vamale într-un stat membru și care se află în tranzit provenind dintr-un stat terț și destinate unui alt stat terț pot constitui „mărfuri contrafăcute” în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 ⁽¹⁾ dacă nu există probe care să sugereze faptul că aceste mărfuri vor fi introduse pe piață în Comunitatea Europeană, fie în conformitate cu un regim vamal, fie printr-o deturnare ilegală?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (JO L 196, p. 7, Ediție specială, 02/vol. 16, p. 18).

Acțiune introdusă la 2 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-500/09)

(2010/C 37/27)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: L. Lozano Palacios și D. Triantafyllou, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin continuarea aplicării Decretului ministerial A1/44351/3608 din 12 octombrie 2005, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 97/67/CE ⁽¹⁾ (cu modificările ulterioare), astfel cum rezultă acestea în special din articolul 9 alineatele (1) și (2).

- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Elenă împiedică liberalizarea serviciilor poștale urmărită prin Directiva 97/67 care prevede în această privință acordarea deschisă și nediscriminatorie de autorizații generale sau de licențe individuale.

Legislația elenă impune ca transportatorii autorizați să fie ei înșiși, la momentul acordării licenței pentru camioane de poștă, întreprinderi înscrise în registrul corespunzător ca titulare ale unei autorizații generale, ceea ce impune rețelilor poștale o reorganizare radicală și împiedică întreprinderile principale să recurgă la concesionari, cu excepția cazului în care, acestea se transformă eventual în întreprinderi de închiriere de camioane, cu cheltuielile pe care le-ar implica această operațiune.

De altfel, legislația greacă permite transportul greutăților mari numai cu anumite camioane utilitare, rezervate unei profesii reglementate, ceea ce împiedică celelalte întreprinderi să furnizeze același serviciu.

Republica Elenă nu a prezentat suficiente justificări pentru aceste restricții.

(¹) JO L 15 din 21.1.1998, p 14, Ediție specială 06/vol. 3, p. 12.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Regatul Unit) la 4 decembrie 2009 — Lucy Stewart/ Secretary of State for Work and Pensions

(Cauza C-503/09)

(2010/C 37/28)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lucy Stewart

Pârât: Secretary of State for Work and Pensions

Întrebările preliminare

1. O prestație care prezintă caracteristicile unei indemnizații de incapacitate de muncă de scurtă durată pentru tineri

reprezintă o prestație de boală sau o prestație de invaliditate, în sensul Regulamentului nr. 1408/71 (¹)?

2. Dacă răspunsul la întrebarea 1) este în sensul că o astfel de prestație trebuie considerată prestație de boală:

(a) o persoană, precum mama reclamantei, care a încetat în mod definitiv orice activitate salariată sau independentă prin pensionare, reprezintă totuși „un lucrător salariat” în sensul articolului 19 în temeiul activității sale salariate sau independente anterioare ori articolele 27-34 (titularii pensiilor sau indemnizațiilor) sunt cele care cuprind normele aplicabile?

(b) o persoană, precum tatăl reclamantei, care nu a exercitat din anul 2001 nicio activitate salariată sau independentă, reprezintă totuși „un lucrător” în sensul articolului 19 în temeiul activității sale salariate sau independente anterioare?

(c) un solicitant trebuie considerat „titular” în sensul articolului 28 în temeiul acordării unei prestații dobândite conform articolului 95a din Regulamentul nr. 1408/71 în pofida faptului că: (i) solicitantul în cauză nu a fost niciodată un lucrător salariat în sensul articolului 1 litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71; (ii) nu a împlinit vârsta legală de pensionare și (iii) intră în domeniul de aplicare personal al Regulamentului nr. 1408/71 numai ca membru al familiei?

(d) În cazul în care un titular intră în domeniul de aplicare al articolului 28 din Regulamentul nr. 1408/71, un membru al familiei al acestui titular care a locuit întotdeauna împreună cu titularul și în același stat cu acesta poate pretinde, în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) coroborat cu articolul 29, plata unei prestații de boală în lichid de la instituția competentă determinată la articolul 28 alineatul (2), atunci când această prestație este (eventual) datorată membrului familiei (iar nu titularului)?

(e) Dacă este cazul [în funcție de răspunsurile la întrebările (a)-(d) de mai sus], aplicarea unei condiții de reglementarea națională în materie de securitate socială, care limitează dobândirea inițială a dreptului la o prestație de boală la persoanele care au încheiat o perioadă impusă de reședință pe teritoriul statului membru competent în cadrul unei perioade anterioare definite, este compatibilă cu dispozițiile articolului 19 și/sau ale articolului 28 din Regulamentul nr. 1408/71?

3. Dacă răspunsul la întrebarea 1) este în sensul că o astfel de prestație trebuie considerată prestație de invaliditate, modul de redactare a articolului 10 din Regulamentul nr. 1408/71, care se referă la prestații „dobândite în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre”, înseamnă că statele membre rămân îndreptățite conform Regulamentului nr. 1408/71 să stabilească condiții de dobândire inițială pentru astfel de prestații de invaliditate care se bazează pe reședința în statul membru sau pe dovedirea perioadelor impuse de prezență anterioară în statul membru, astfel încât un solicitant să nu poată pretinde mai întâi îndreptățirea la o astfel de prestație dintr-un alt stat membru?

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).

Acțiune introdusă la 9 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-510/09)

(2010/C 37/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia și G. Zavvos, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că prin omisiunea de a notifica sub formă de proiect Decretul din 13 martie 2006 privind utilizarea amestecurilor extemporanee de produse vizate la articolul L.253-1 din Codul rural în cadrul procedurii consacrate de Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE din 20 iulie 1998, referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (¹) Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, Comisia Europeană reproșează pârâtei necomunicarea, anterior adoptării, a decretului ministerial în cauză referitor la utilizarea anumitor amestecuri extemporanee de produse fitosanitare care prezintă un interes agronomic, în timp ce acest decret constituie fără discuție o reglementare tehnică în sensul Directivei 98/34 și ar fi trebuit, în acest sens, să îi fi fost notificat sub formă de proiect deoarece nu se încadrează în derogarea prevăzută la articolul 10 din aceeași directivă.

Potrivit Comisiei, pârâta a admis existența acestei încălcări întrucât, ca urmare a primirii avizului motivat, autoritățile franceze au notificat Comisiei un proiect de decret care prevede abrogarea decretului ministerial contestat și care reia conținutul acestuia. Totuși, la data introducerii prezentei acțiuni, acest proiect de decret nu fusese încă adoptat de autoritățile franceze sau, în orice caz, Comisia nu fusese încă informată cu privire la aceasta.

(¹) Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998 de modificare a Directivei 98/34/CE de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO L 217, p. 18, Ediție specială 13/vol. 23, p. 282).

Recurs introdus la 4 decembrie 2009 de Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 23 septembrie 2009 în cauza T-296/06, Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-511/09 P)

(2010/C 37/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (reprezentant: A. Bentley QC)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, IML Industria Meccanica Lombarda Srl

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță pronunțate la 23 septembrie 2009 în cauza T-296/06, Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd/Consiliul Uniunii Europene, în măsura în care prin aceasta a fost respins primul aspect al primului motiv invocat în primă instanță de recurentă;
- anularea Regulamentului (CE) nr. 1136/2006 al Consiliului (¹) în măsura în care instituie o taxă antidumping definitivă asupra mecanismelor cu levier produse de recurentă care depășește cuantumul taxei care ar fi exigibilă dacă ajustarea contestată a prețului la export nu ar fi fost realizată; și

- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, inclusiv a cheltuielilor efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea atacată nu conferă efectul juridic corect noțiunii de valoare normală astfel cum este definită prin articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului ⁽²⁾ din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, cu modificările ulterioare. În consecință, în cuprinsul hotărârii atacate, Tribunalul a concluzionat în mod eronat că valoarea normală analoagă determinată în conformitate cu această dispoziție corespunde în mod necesar nivelului la care produsele în cauză ies din linia de producție în China, deși constată el însuși în hotărârea atacată că costurile de desfacere, cheltuielile administrative și alte costuri generale pentru vânzările interne și la export sunt suportate nu de către societatea din China, ci de societăți afiliate dintr-o țară cu economie de piață, Hong Kong. Această concluzie eronată se află la originea încălcării articolului 2 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 384/96, cu modificările ulterioare, întrucât Tribunalul a confirmat ajustarea prețului la export operată de instituții și care constă într-o deducere a costurilor de desfacere, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale și a profiturilor societăților afiliate din Hong Kong.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1136/2006 al Consiliului din 24 iulie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile de mecanisme cu levier originare din Republica Populară Chineză (JO L 205, p. 1, Ediție specială 11/vol. 47, p. 89).

⁽²⁾ JO L 56, p. 1, Ediție specială 11/vol. 12, p. 223).

Acțiune introdusă la 10 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-512/09)

(2010/C 37/31)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Iro Dimitriou și A. Margelis)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că prin neadoptarea tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor dispoziții Comisiei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 26 alineatul (1) din această directivă;

- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/66/CE în dreptul intern a expirat la 26 septembrie 2008.

⁽¹⁾ JO L 266 din 26.9.2006, p. 1, Ediție specială 13/vol. 53, p. 215.

Acțiune introdusă la 11 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-513/09)

(2010/C 37/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Peere și A. Marghelis, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE ⁽¹⁾ și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/66/CE a expirat la 26 septembrie 2008. Cu toate acestea, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu adoptase încă toate măsurile necesare pentru transpunerea directivei și, în orice caz, nu le comunicase Comisiei.

(¹) JO L 266, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 215.

Acțiune introdusă la 11 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-518/09)

(2010/C 37/33)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. V. Rogalski și P. Guerra e Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 TFUE, prin:
 - nedefinirea în dreptul național a diferenței între stabilire și prestarea temporară de servicii în ceea ce privește activitățile de tranzacționare imobiliară desfășurate de agenții imobiliari și de consultanții imobiliari;
 - impunerea în sarcina agenților imobiliari și a consultanților imobiliari din alte state membre a obligației de înregistrare completă la Instituto da Construção e do Imobiliário (denumit în continuare „InCI, I.P.”), în vederea prestării temporare de servicii;
 - impunerea în sarcina agenților imobiliari și a consultanților imobiliari din alte state membre a obligației de constituire a unui depozit ca garanție pentru răspunderea

rezultată din activitățile desfășurate, potrivit dreptului portughez;

- impunerea în sarcina agenților imobiliari și a consultanților imobiliari din alte state membre a obligației de a dispune de capital propriu pozitiv, potrivit dreptului portughez;
- supunerea agenților imobiliari și a consultanților imobiliari din alte state membre controlului disciplinar integral efectuat InCI, I.P.

- Constatarea faptului că Republica Portugheză nu și-a îndeplinit nici obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 49 TFUE și 56 TFUE, prin impunerea în sarcina agenților imobiliari a obligației de exercitare a activității de intermediere în mod exclusiv, cu excepția activității de administrare imobiliară în numele altei persoane, și prin impunerea în sarcina consultanților imobiliari a obligației de a exercita în mod exclusiv activitatea de consultanță imobiliară.
- Obligarea Republicii Portugeze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Sistemul portughez de intermediere imobiliară și de consultanță în materie imobiliară cuprinde numeroase restricții la libera prestare a serviciilor.

Activitățile de intermediere imobiliară și de consultanță imobiliară desfășurate de societăți situate sau având sediul efectiv în alte state membre se supun dreptului portughez în toate cazurile în care au legătură cu un imobil situat în Portugalia.

Legea portugheză impune un număr de șapte cerințe pentru exercitarea activității de agent imobiliar și un număr de patru cerințe pentru exercitarea activității de consultant imobiliar.

Cerințele personale în materia acordării licenței sunt restrictive.

Cerința privind capacitatea profesională este, la rândul său, restrictivă.

Normele de drept portughez în domeniul intermedierei imobiliare și al consultanței imobiliare nu sunt specifice activității clasice de intermediere. În locul unei activități de intermediere, legea impune o activitate de agent.

Obligația de constituire a unui depozit pentru a garanta pentru răspunderea profesională potrivit dreptului portughez constituie o restricție neîntemeiată.

Cerința de a dispune de capital propriu pozitiv, stabilită în termenii definiți în Sistemul Național de Contabilitate portughez, reprezintă o restricție discriminatorie în materia liberei prestări a serviciilor.

Supunerea agentului imobiliar și a consultantului imobiliar la controlul disciplinar efectuat de către administrația portugheză, în ceea ce privește prestarea de servicii, fără a ține seama de supravegherea prestatorului de servicii în statul membru de stabilire, constituie o limitare a efectelor articolului 56 TFUE.

Normele de drept portughez care impun caracterul exclusiv sau cvasi exclusiv al exercitării activităților de intermediere imobiliară și de consultanță imobiliară reprezintă o restricție a libertății de stabilire și a liberei prestări temporare de servicii.

Cerințele impuse pentru a putea accede la exercitarea de astfel de activități nu deosebesc și nici nu permit să se facă distincția între situațiile de stabilire și cele de prestare temporară de servicii.

Cerințele impuse pentru a putea desfășura lucrări de construcție, astfel cum sunt prevăzute în dreptul portughez, reprezintă condiții de stabilire. Dreptul portughez nu distinge între stabilire și prestarea de servicii cu caracter temporar.

Restricțiile la libera prestare a serviciilor și la dreptul de stabilire care rezultă din dreptul portughez nu pot fi justificate prin motive de ordine publică.

Cu toate că protecția consumatorilor poate justifica anumite limitări ale libertăților fundamentale de a presta servicii și de stabilire, restricțiile menționate nu sunt proporționale.

Condiția stabilirii pentru a putea presta servicii și condiția deținerii unei licențe pentru a se verifica îndeplinirea cerințelor de stabilire nu sunt măsuri proporționale în ceea ce privește libera prestare a serviciilor.

În mod concret, nu este rezonabil să se solicite ca polița de asigurare să fie aprobată în statul de destinație.

Faptul că dreptul portughez impune cerința de a dispune de capital propriu pozitiv nu are legătură cu starea de solvabilitate.

Supunerea prestatorului de servicii la un control disciplinar integral aplicabil în cazul agenților imobiliari și al consultantților imobiliari stabiliți în Portugalia este disproporțională.

Recurs introdus la 15 decembrie 2009 de Arkema France SA împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 30 septembrie 2009 în cauza T-168/05, Arkema/Comisia

(Cauza C-520/09 P)

(2010/C 37/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Arkema France SA (reprezentant: M. Debroux, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 30 septembrie 2009, pronunțate în cauza T-168/05;

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă patru motive în susținerea recursului său.

Prin intermediul primului motiv, recurenta susține încălcarea de către Tribunal a normelor privind posibilitatea de a imputa practicile concurențiale ale unei filiale societății sale mamă. În această privință, recurenta arată existența unei contradicții între termenii înșiși ai hotărârii atacate, întrucât Tribunalul evidențiază în această hotărâre că prezumția privind influența determinantă a unei societăți-mamă asupra filialei sale este o prezumție simplă, care poate fi răsturnată dacă societatea-mamă și/sau filiala aduc elemente de probă care să demonstreze autonomia de comportament al filialei, afirmând în același timp că funcția însăși a unei societăți-mamă este aceea de a asigura unitatea de direcție a filialelor în cadrul unui grup de societăți, în special prin intermediul unui control bugetar. Din aceasta ar rezulta *de iure* o prezumție absolută privind influența determinantă a societății-mamă asupra filialelor acesteia și, în lumina acestei afirmații a Tribunalului, ar fi imposibil ca filiala să dovedească autonomia sa de comportament pe piață.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, Arkema invocă încălcarea principiului nediscriminării ce rezultă din caracterul absolut al prezumției privind influența determinantă a societății-mamă asupra filialelor acesteia, întrucât, ca urmare a acestei prezumții, participanții la o înțelegere sunt tratați diferit în funcție dacă aparțin sau nu aparțin unui grup de societăți.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta susține că hotărârea atacată încalcă principiul egalității de tratament și dreptul la un proces echitabil, întrucât, în răspunsul la motivul său întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură care rezultă din nemotivare, Tribunalul nu ar fi examinat decât argumentele prezentate de Elf Aquitaine, societatea-mamă a Arkema, iar nu pe cele pe care aceasta din urmă le invocase personal. Or, deși este cert că Tribunalul nu are obligația să prezinte în detaliu toate raționamentele expuse de părțile în litigiu, nu este mai puțin adevărat că motivarea hotărârii atacate trebuie, cel puțin, să permită reclamantei să cunoască în mod exact raționamentul adoptat de Tribunal în privința sa.

Prin intermediul celui de al patrulea și ultimul motiv, Arkema invocă în sfârșit încălcarea principiului proporționalității, întrucât cifra sa de afaceri ar fi fost luată în considerare de două ori de către Comisie în stabilirea bazei sancțiunii, și eroarea pe care ar fi săvârșit-o Tribunalul întrucât a afirmat că, în speță, Comisia nu avea altă alegere dacă nu dorea să se îndepărteze de la metoda de calcul prevăzută de liniile directoare. Procedând în acest mod, Tribunalul ar conferi astfel liniilor directoare ale Comisiei o forță obligatorie absolută pe care acestea nu o au. În opinia recurente, astfel de linii directoare s-ar asemana mai mult cu norme de conduită având caracter indicativ cu privire la practica ce trebuie urmată, mai degrabă decât cu norme de drept pe care administrația ar trebuie să le respecte în toate împrejurările.

Recurs introdus la 15 decembrie 2009 de Elf Aquitaine SA împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 30 septembrie 2009 în cauza T-174/05, Elf Aquitaine SA/Comisia

(Cauza C-521/09 P)

(2010/C 37/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Elf Aquitaine SA (reprezentanți: E. Morgan de Rivery și S. Thibault-Liger, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

— În principal:

— Anularea în întregime, în temeiul articolului 256 TFUE și al articolului 56 din Protocolul nr. 3 privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, a Hotărârii Tribunalului din 30 septembrie 2009, pronunțate în cauza T-174/05, Elf Aquitaine SA împotriva Comisiei Comunităților Europene;

— admiterea concluziilor prezentate în primă instanță;

— în consecință, anularea articolului 1 litera (d), a articolului 2 litera (c), a articolului 3 și a articolului 4 alineatul (9) din Decizia C (2004) 4876 final a Comisiei din 19 ianuarie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul M. Balta, agenți) și Comisia Europeană (reprezentanți: X. Lewis și, în cauza T-121/04, X. Lewis et B. Stromsky, agenți/COMP/E-1/37.773 — AMCA);

— în subsidiar, anularea sau reducerea, în temeiul articolului 261 TFUE, a amenzii de 45 de milioane de euro aplicate *in solidum* și în solidar societăților Arkema SA și Elf Aquitaine potrivit articolului 2 litera (c) din decizia menționată a Comisiei în temeiul competenței sale de fond, ca urmare a neregularităților obiective existente în motivarea și în raționamentul Hotărârii Tribunalului pronunțate în cauza T-174/05, astfel cum sunt vizate în cadrul celor șase motive ale prezentului recurs;

— în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor suportate de Elf Aquitaine în procedura la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă șase motive în susținerea recursului său.

Prin intermediul primului motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, întrucât nu a luat în considerare toate consecințele ce rezultă din natura represivă a sancțiunilor prevăzute la articolul 101 TFUE [81 CE]. În special, aceasta impută Tribunalului că a exclus-o în mod abuziv din domeniul de aplicare al principiilor prezumției de nevinovăție și caracterului personal al răspunderii, întrucât i-a imputat recurente răspunderea pentru o încălcare săvârșită de filiala acesteia, deși faptele prezentate de recurentă ar demonstra dimpotrivă că aceasta nu a săvârșit personal nicio încălcare și chiar că nu avea cunoștință de existența încălcării în litigiu la momentul săvârșirii acesteia.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, Elf Aquitaine invocă încălcarea dreptului la apărare care rezultă din interpretarea greșită a principiilor echității și egalității armelor. Astfel, în hotărârea atacată, Tribunalul ar fi considerat că principiul

egalității armelor fusese respectat în cauză, întrucât reclamanta avusese posibilitatea să își facă cunoscut punctul său de vedere în mod util în cursul procedurii administrative și că fusese informată pentru prima dată cu privire la imputările reținute în privința sa în comunicarea privind obiecțiunile. În opinia recurente, această interpretare ar fi greșită întrucât ar presupune să se ignore necesitatea de a respecta dreptul la apărare al recurente încă din etapa investigației prealabile și ar încălca de asemenea necesitatea desfășurării în mod imparțial de către Comisie a unei astfel de investigații — incriminatoare dar și dezincriminatoare — față de orice persoană suspectată că a săvârșit o încălcare.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta impută Tribunalului că a săvârșit mai multe erori de drept privind obligația de motivare. Aceste erori s-ar referi atât la aprecierea conținutului cât și a forței motivării impuse de Comisie, cât și la conținutul însuși al hotărârii atacate, care ar cuprinde mai multe afirmații contradictorii.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, Elf Aquitaine invocă încălcarea articolului 236 TFUE [230 CE], întrucât Tribunalul ar fi depășit limitele controlului de legalitate, substituind aprecierea sa privind posibilitatea imputării unei încălcări săvârșite de o filială societății-mamă a acesteia, aprecierii, insuficiente și sumare, cuprinse în decizia Comisiei.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv, care cuprinde patru aspecte, recurenta invocă nerespectarea de către Tribunal a normelor privind posibilitatea imputării de practici anticoncurențiale. Departe de a confirma prezumția de răspundere a societății-mamă pentru comportamentele filialei sale, Tribunalul ar fi trebuit astfel să verifice dacă, în speță, Comisia făcuse dovada unei imixțiuni concrete din partea reclamantei în gestionarea filialei sale.

Prin intermediul celui de al șaselea și ultimul motiv, recurenta arată în sfârșit, în subsidiar, că dacă erorile și încălcările săvârșite de Tribunal nu ar conduce la anularea deciziei Comisiei, acestea ar trebui, cel puțin, să determine Curtea să anuleze sau să reducă amenda care i-a fost aplicată recurente *in solidum* și în solidar.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administrativ de Paris (Franța) la 12 noiembrie 2009 — Ville de Lyon/Caisse des dépôts et consignations

(Cauza C-524/09)

(2010/C 37/36)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administrativ de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ville de Lyon

Pârâtă: Caisse des dépôts et consignations

Întrebările preliminare

1. Comunicarea sau refuzul comunicării informațiilor prevăzute la punctul 12 din anexa XVI la Regulamentul (CE) nr. 2216/2004 din 21 decembrie 2004 ⁽¹⁾ intră exclusiv în competența administratorului central sau intră și în competența administratorului de registru național?
2. În ipoteza în care administratorul de registru național ar avea această competență, respectivele informații trebuie considerate drept „date privind emisiile în mediu”, în sensul articolului 4 din Directiva 2003/4/CE din 28 ianuarie 2003 ⁽²⁾, cărora nu ar putea să li se opună „confidențialitatea informațiilor comerciale sau industriale” sau comunicarea acestora este reglementată prin norme speciale de confidențialitate?
3. În ipoteza în care ar fi aplicabile norme de confidențialitate speciale, este interzisă comunicarea acestor informații înainte de expirarea unui termen de cinci ani sau acest termen se referă doar la perioada de cinci ani de alocare a cotelor în temeiul Directivei 2003/87/CE din 13 octombrie 2003 ⁽³⁾?
4. În ipoteza în care acest termen de cinci ani ar fi aplicabil, articolul 10 din Regulamentul nr. 2216/2004 din 21 decembrie 2004 permite să se deroge de la acest termen, iar refuzul de a deroga de la acest termen poate să fie opus, în acest temei, unei colectivități teritoriale care dorește să i se comunice informații pentru a negocia o convenție de delegare a serviciului public de încălzire urbană?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2216/2004 al Comisiei din 21 decembrie 2004, privind un sistem de registre standardizat și securizat în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 386, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 37, p. 250).

⁽²⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200).

⁽³⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Elenă**(Cauza C-534/09)**

(2010/C 37/37)

*Limba de procedură: greaca***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia și A. Alcover San Pedro, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că, prin neadoptarea măsurilor necesare pentru a garanta că autoritățile naționale competente se asigură, prin intermediul autorizațiilor emise în conformitate cu articolele 6 și 8 sau, după caz, prin revizuirea și, dacă este necesar, prin actualizarea condițiilor, că instalațiile existente funcționează conform cerințelor de la articolele 3, 7, 9, 10 și 13, articolul 14 literele (a) și (b) și articolul 15 alineatul (2), până la data de 30 octombrie 2007, fără a aduce atingere legislației comunitare specifice, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării⁽¹⁾;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2008/1/CE (denumită în continuare „Directiva IPPC”) coroborat cu articolul 2 alineatul (4) din aceeași directivă, rezultă că statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că autoritățile naționale competente se asigură, prin intermediul autorizațiilor emise în conformitate cu articolele 6 și 8 sau, după caz, prin revizuirea și, dacă este necesar, prin actualizarea condițiilor, că instalațiile existente funcționează conform cerințelor directivei, până la data de 30 octombrie 2007.

Potrivit răspunsului autorităților elene la avizul motivat al Comisiei, aproximativ 47 % din instalațiile existente care funcționează în Grecia (148 din 317) nu sunt titulare ale unei autorizații IPPC. Prin urmare, Republica Elenă admite că un număr mare de instalații IPPC continuă să funcționeze fără să fi fost eliberate autorizațiile necesare.

Trebuie să se arate că Republica Elenă nu a furnizat nicio justificare sau precizare ulterioară referitoare la creșterea numărului instalațiilor în cauză și nici nu a fost comunicată evoluția ulterioară după data trimiterii răspunsului sus-menționat la avizul motivat.

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2009 —
Solvay/Comisia

(Cauza T-57/01) ⁽¹⁾

[„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața sodei caustice în Comunitate (cu excepția Regatului Unit și a Irlandei) — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 82 CE — Acorduri de aprovizionare pentru o perioadă excesiv de lungă — Rabat de fidelitate — Prescrierea dreptului Comisiei de a aplica amenzi sau sancțiuni — Termen rezonabil — Norme fundamentale de procedură — Piața geografică relevantă — Existența poziției dominante — Folosire abuzivă a poziției dominante — Dreptul de acces la dosar — Amendă — Gravitatea și durata încălcării — Circumstanțe agravante — Încălcări repetate — Circumstanțe atenuante”]

(2010/C 37/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Solvay SA (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: L. Simont, P.-A. Foriers, G. Block, F. Louis și A. Vallery, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver și J. Currall, agenți, asistați de N. Coutrelis, avocat)

Obiectul

Cu titlu principal, cerere de anulare a Deciziei 2003/6/CE a Comisiei din 13 decembrie 2000 privind o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] (cazul COMP/33.133 — C: Carbonat de sodiu — Solvay) (JO 2003, L 10, p. 10) și, cu titlu subsidiar, cerere de anulare sau de reducere a amenzii aplicate reclamantei

Dispozitivul

1. Stabilește cuantumul amenzii aplicate Solvay SA prin articolul 2 din Decizia 2003/6/CE a Comisiei din 13 decembrie 2000 privind o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] (cazul COMP/33.133 — C: Carbonat de sodiu — Solvay) la 19 milioane de euro.
2. Respinge celelalte capete de cerere.
3. Reclamanta suportă propriile cheltuieli de judecată și 95 % din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

4. Comisia suportă 5 % din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 161, 2.6.2001.

Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2009 —
Solvay/Comisia

(Cauza T-58/01) ⁽¹⁾

[„Concurență — Înțelegeri — Piața sodei caustice în Comunitate — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Acord prin care se garantează unei întreprinderi un tonaj minim de vânzări într-un stat membru și cumpărarea cantităților necesare pentru a atinge acest tonaj minim — Prescrierea dreptului Comisiei de a aplica amenzi sau sancțiuni — Termen rezonabil — Norme fundamentale de procedură — Afectarea comerțului dintre statele membre — Dreptul de acces la dosar — Amendă — Gravitatea și durata încălcării — Circumstanțe agravante și atenuante”]

(2010/C 37/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Solvay SA (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: L. Simont, P. A. Foriers, G. Block, F. Louis și A. Vallery, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver și J. Currall, agenți, asistați de N. Coutrelis, avocat)

Obiectul

Cu titlu principal, cerere de anulare a deciziei 2003/5/CE a Comisiei din 13 decembrie 2000 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] (cazul COMP/33.133 — B: Carbonat de sodiu — Solvay, CFK) (JO 2003, L 10, p. 1), și, cu titlu subsidiar, cerere de anulare sau de reducere a amenzii aplicate reclamantei.

Dispozitivul

1. Anulează articolul 1 din Decizia 2003/5/CE a Comisiei din 13 decembrie 2000 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] (cazul COMP/33.133 — B: Carbonat de sodiu — Solvay, CFK), în măsura în care acesta declară că Solvay SA a încălcat dispozițiile articolului 81 CE în 1990.

2. Stabilește cuantumul amenzii aplicate Solvay la 2,25 de milioane de euro.
3. Respinge celelalte capete de cerere.
4. Reclamanta suportă trei sferturi din propriile cheltuieli de judecată și trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
5. Comisia suportă un sfert din propriile cheltuieli de judecată și un sfert din cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă.

(¹) JO C 161, 2.6.2001.

Hotărârea Tribunalului din 18 decembrie 2009 — Jean Arizmendi și alții/Consiliul și Comisia

(Cauzele conexate T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 și T-484/04) (¹)

(„Răspundere extracontractuală — Uniune vamală — Procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Aviz motivat — Înlăturarea în legislația franceză a monopolului corpului „courtiers interprètes et conducteurs de navires” — Încălcare suficient de gravă — Legătură de cauzalitate”)

(2010/C 37/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Jean Arizmendi (Bayonne, France) și ceilalți 60 de reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: în cauza T-440/03, J. F. Péricaud, P. Péricaud și M. Tournois și, în cauzele T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 și T-484/04, J. F. Péricaud și M. Tournois, avocați)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial J. P. Jacqué și M. Giorgi Fort, ulterior F. Florindo Gijón și M. Balta, agenți) și Comisia Europeană (reprezentanți: X. Lewis și, în cauza T-121/04, X. Lewis et B. Stromsky, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamanților: Chambre nationale des courtiers maritimes de France (Paris, Franța) (reprezentanți: J.-F. Péricaud, avocat)

Obiectul

Cerere de despăgubiri formulată în temeiul articolului 235 CE și al articolului 288 al doilea paragraf CE, având ca obiect obligarea Comunității la repararea prejudiciului care rezultă

din înlăturarea monopolului corpului „courtiers interprètes et conducteurs de navires”.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunile.
2. Domnul Jean Arizmendi și ceilalți 60 de reclamanți ale căror nume figurează în anexă suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cele ale Consiliului Uniunii Europene și ale Comisiei Europene.
3. Chambre nationale des courtiers maritimes de France suportă propriile cheltuieli de judecată.
4. Consiliul și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în legătură cu intervenția Chambre nationale des courtiers maritimes de France.

(¹) JO C 59, 6.3.2004

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2009 — EDF/Comisia

(Cauza T-156/04) (¹)

(„Ajutoare de stat — Ajutoare acordate de autoritățile franceze în favoarea EDF — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și se dispune recuperarea acestuia — Drepturi procedurale ale beneficiarului ajutorului — Afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre — Criteriul investitorului privat”)

(2010/C 37/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Électricité de France (EDF) (Paris, Franța) (reprezentant: M. Debroux, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Buendía Sierra și C. Giolito, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și A.-L. Vendrolini, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Iberdrola, SA (Bilbao, Spania) (reprezentanți: J. Ruiz Calzado și É. Barbier de La Serre, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a articolelor 3 și 4 din Decizia Comisiei privind măsuri de ajutor în favoarea EDF și a sectorului industriei energiei electrice și a gazelor (C 68/2002, N 504/2003 și C 25/2003), adoptată la 16 decembrie 2003

Dispozitivul

1. Anulează articolele 3 și 4 din Decizia Comisiei privind măsuri de ajutor în favoarea EDF și a sectorului industriei energiei electrice și a gazelor (C 68/2002, N 504/2003 și C 25/2003), adoptată la 16 decembrie 2003.
2. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Électricité de France (EDF).
3. Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.
4. Iberdrola, SA suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 179, 10.7.2004.

Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2009 — Cofac/Comisia

(Cauza T-158/07) (¹)

(„FSE — Reducerea unei asistențe financiare — Acțiuni de formare — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat”)

(2010/C 37/42)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Cofac — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: L. Gomes, J. Ortigão și C. Peixoto, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și A. Steiblytė, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei D (2005) 13066 a Comisiei din 3 iunie 2005 de reducere a cuantumului asistenței din Fondul social european acordate reclamantei prin Decizia nr. C (88) 0831 din 29 aprilie 1988 pentru acțiuni de formare (dosarul nr. 880707 P1)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Cofac — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 155, 7.7.2007.

Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2009 — Cofac/Comisia

(Cauza T-159/07) (¹)

(„FSE — Reducerea unei asistențe financiare — Acțiuni de formare — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat”)

(2010/C 37/43)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Cofac — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: L. Gomes, J. Ortigão și C. Peixoto, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și A. Steiblytė, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei D (2004) 24253 a Comisiei din 9 noiembrie 2004 de reducere a cuantumului asistenței din Fondul social european acordate reclamantei prin Decizia nr. C (87) 0860 din 30 aprilie 1987 pentru acțiuni de formare (dosarul nr. 870927 P1)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Cofac — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 155, 7.7.2007.

**Hotărârea Tribunalului din 11 decembrie 2009 —
Giannopoulos/Consiliul**(Cauza T-436/07 P) ⁽¹⁾

[„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Recrutare —
Încadrare în grad — Cerere de revizuire a încadrării —
Articolul 31 alineatul (2) din statut”]

(2010/C 37/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem, Belgia)
(reprezentanți: S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocați)

Cealaltă parte în proces: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți:
M. Bauer și I. Șulce, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției
Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 20 septembrie
2007, Giannopoulos/Consiliul (F-111/06, nepublicată încă în
Repertoriu), prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.

2. Domnul Nikos Giannopoulos și Consiliul Uniunii Europene
suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în cadrul
prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 22, 26.1.2008.

**Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2009 —
Notartel/OAPI — SAT.1 (R.U.N.)**(Cauza T-490/07) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de
înregistrare a mărcii comunitare verbale R.U.N. — Mărci
verbale anterioare comunitară și națională ran — Motiv
relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul
(1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit
articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE)
nr. 207/2009] — Obligația de motivare — Articolul 73 din
Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 din Regula-
mentul nr. 207/2009) — Respingerea în parte a înregis-
trării”]

(2010/C 37/45)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Notartel SpA — Società informatica del Notariato
(Roma, Italia) (reprezentanți: M. Bosshard și M. Balestrieri,
avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci,
desene și modele industriale) (reprezentant: A. Sempio, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a
OAPI: SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH (Berlin, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs
a OAPI din 22 octombrie 2007 (cauza R 1267/2006-4) privind
o procedură de opoziție între SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH
și Notartel SpA — Società informatica del Notariato.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Obligă Notartel SpA — Società informatica del Notariato la
plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 64, 8.3.2008.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2009 — Trubion Pharmaceuticals/OAPI — Merck (TRUBION)(Cauza T-412/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TRUBION — Marca comunitară figurativă anterioară TriBion Harmonis — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 37/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Trubion Pharmaceuticals, Inc. (Seattle, Washington, Statele Unite) (reprezentant: C. Hertz-Eichenrode, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Merck KGaA (Darmstadt, Germania) (reprezentanți: inițial M. Best și R. Freitag, ulterior M. Best și U. Pfléghar, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 3 iulie 2008 (cauza R 1605/2007-2) privind o procedură de opoziție între Trubion Pharmaceuticals, Inc. și Merck KGaA

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Trubion Pharmaceuticals, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 301, 22.11.2008

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2009 — Media-Saturn/OAPI (BEST BUY)(Cauza T-476/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BEST BUY — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 37/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Media-Saturn-Holding GmbH (Ingolstadt, Germania) (reprezentanți: inițial K. Lewinsky, ulterior C.-R. Haarmann și E. Warnke, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 august 2008 (cauza R 591/2008-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ BEST BUY ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Media-Saturn-Holding GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 327, 20.12.2008.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2009 — Giordano Enterprises/OAPI — Dias Magalhães & Filhos (GIORDANO)

(Cauza T-483/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale GIORDANO — Marcă națională verbală anterioară GIORDANO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Respingere în parte a înregistrării — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 37/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Giordano Enterprises Ltd (F.T. Labuan, Malaezia) (reprezentant: M. Nentwig, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: José Dias Magalhães & Filhos Lda (Arrifana Vfr, Portugalia) (reprezentant: J. M. João, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei de recurs a OAPI din 28 iulie 2008 (cauza R 1864/2007-2) privind o procedură de opoziție între José Dias Magalhães & Filhos Lda și Giordano Enterprises Ltd.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Giordano Enterprises Ltd să suporte propriile cheltuieli de judecată precum și pe cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale).

⁽¹⁾ JO C 19, 24.1.2009.

Ordonanța Tribunalului din 15 decembrie 2009 — Inet Hellas/Comisia

(Cauza T-107/06) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Punere în aplicare a domeniului de nivel 1 „eu” — Înregistrarea domeniului „co” ca domeniu de nivel 2 — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)

(2010/C 37/49)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Inet Hellas Ilektroniki Ipiresia Pliroforion EPE (Inet Hellas) (Atena, Grecia) (reprezentant: V. Chatzopoulos, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezenți: G. Zavvos și E. Montaguti, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei pretins conținute în scrisoarea Comisiei din 31 ianuarie 2006 de respingere de către entitatea însărcinată cu organizarea, administrarea și gestionarea domeniului de prim nivel „eu” a cererii reclamantei având ca obiect înregistrarea domeniului „co” ca domeniu de nivel secundar.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Inet Hellas Ilektroniki Ipiresia Pliroforion EPE (Inet Hellas) să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 190, 12.8.2006.

Ordonanța Tribunalului din 9 decembrie 2009 — Deltalinqs și SVZ/Comisia(Cauza T-481/07) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Schemă de ajutor acordat de autoritățile belgiene pentru susținerea transportului intermodal pe cale navigabilă — Decizie a Comisiei de a nu ridica obiecții — Acțiune în anulare formulată de asociații de reprezentare a intereselor întreprinderilor implantate în zona portuară din Rotterdam — Lipsa afectării substanțiale a poziției concurențiale — Inadmisibilitate vădită”)

(2010/C 37/50)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamante: Deltalinqs (Rotterdam, Țările de Jos); și SZV, Havenondernemersvereniging Rotterdam (Rotterdam) (reprezentant: M. Meulenbelt, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte și S. Noë, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Vlaams Gewest (Bruxelles, Belgia) și Waterwegen en Zeekanaal NV (Willebroek, Belgia) (reprezentant: Y. van Gerven, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2007) a Comisiei din 10 mai 2007 de a nu ridica obiecții în urma procedurii preliminare de investigare prevăzute la articolul 88 alineatul (3) CE în raport cu schema de ajutor prevăzută de Vlaams Gewest (Regiunea flamandă, Belgia) în vederea susținerii transportului intermodal pe cale navigabilă (ajutorul de stat N 682/2006 — Belgia)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.

2. Deltalinqs și SVZ, Havenondernemersvereniging Rotterdam suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.

3. Vlaams Gewest și Waterwegen en Zeekanaal NV suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 64, 8.3.2008.

Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2009 — Cattin/Comisia(Cauza T-194/08) ⁽¹⁾

(„Răspundere delictuală — FED — Lista exportatorilor eligibili pentru plata creanțelor lor față de Republica Centrafricană — Lipsa înscrierii — Prescripție — Inadmisibilitate”)

(2010/C 37/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: R. Cattin & Cie (Bimbo, Republica Centrafricană) și Yves Cattin (Cadiz, Spania) (reprezentant: B. Wägenbaur, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: A. Bordes, agent)

Obiectul

Acțiune în despăgubire prin care se urmărește repararea prejudiciului pretins suferit în urma deciziei Comisiei de a nu-i înscrie pe reclamanți pe lista exportatorilor eligibili pentru obținerea plății creanțelor lor prin intermediul unui organism statal din Republica Centrafricană în cadrul Fondului European de Dezvoltare (FED).

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.

2. Obligă R. Cattin & Cie și pe domnul Yves Cattin la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 197, 2.8.2008.

**Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2009 —
Nijs/Curtea de Conturi**(Cauza T-567/08 P) ⁽¹⁾

*(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Decizie de a nu-l promova pe recurent în temeiul exercițiului 2005 — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit neîn-
temeiat”)*

(2010/C 37/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Bart Nijs (Bereldange, Luxemburg) (reprezentant: F. Rollinger, avocat)

Cealaltă parte în proces: Curtea de Conturi a Uniunii Europene (reprezentanți: T. Kennedy, J.-M. Stenier și G. Corstens, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 9 octombrie 2008, pronunțată în cauza Nijs/Curtea de Conturi (F-49/06, nepublicată încă în Repertoriu) și prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Bart Nijs suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Curtea de Conturi a Uniunii Europene în cadrul prezentei proceduri.

**Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din
17 decembrie 2009 — Vereniging Mileudefensie și
Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Comisia**

(Cauza T-396/09 R)

*(„Măsuri provizorii — Obligație a statelor membre de a proteja și de a ameliora calitatea aerului — Derogare acordată unui stat membru — Refuzarea reexaminării de către Comisie — Cerere de suspendare a executării și de
măsuri provizorii — Inadmisibilitate”)*

(2010/C 37/53)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamante: Vereniging Mileudefensie (Amsterdam, Țările de Jos) și Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentant: A. van den Biesen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver, W. Roels și A. Alcover San Pedro, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de suspendare a executării Deciziei C (2009) 6121 din 28 iulie 2009 prin care a fost declarată inadmisibilă solicitarea reclamantelor de reexaminare de către Comisie a Deciziei C (2009) 2560 final din 7 aprilie 2009, prin care se acorda Regatului Țărilor de Jos o derogare temporară de la obligațiile care îi revin în materia combaterii poluării aerului, și, pe de altă parte, o cerere de măsuri provizorii prin care se urmărește obligarea Regatului Țărilor de Jos la respectarea acestor obligații cât mai curând.

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 55, 7.3.2009.

Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2009 — Escola Superior Agrária de Coimbra/Comisia**(Cauza T-446/09)**

(2010/C 37/54)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: Escola Superior Agrária de Coimbra (Bencarta, Portugalia) (reprezentant: J. Pais do Amaral, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei D(2009)224268 din 9 septembrie 2009;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Lipsa de motivare în ceea ce privește cerința de rambursare a sumei prevăzute la punctul 8 din scrisoarea din 12 august 2009.

Încălcarea punctelor 21.2 și 22 din dispozițiile administrative standard în privința celorlalte sume, în măsura în care timpul pe care diferiții intervenienți l-au consacrat proiectului a fost înregistrat, cu menționarea numelui persoanelor și a timpului pe care fiecare l-a consacrat acestui proiect, duratele indicate fiind duratele reale.

Eroare de fapt, întrucât administrația nu poate acționa decât dacă are certitudinea că faptele sunt exacte. O simplă îndoială a administrației asupra faptului dacă timpul înregistrat pe foile de prezență a fost sau nu a fost efectiv utilizat nu este suficientă, sarcina probei revenind Comisiei.

Eroare a Comisiei, întrucât nu există nicio obligație scrisă de a adopta un anumit tip de sistem pentru a înregistra durata prestării muncii în afara foilor de prezență. Prin urmare, în cursul executării contractului și atunci când nu mai este material posibil să se modifice procedura legitimă pentru înregistrarea timpului consacrat proiectului, timp care este înregistrat pe suportul precedent, și anume foile de prezență, Comisia nu poate să ceară în plus, în mod legitim, decât ceea ce aceasta a decis sau ceea ce a fost prevăzut prin contract. Pe de altă parte, nu este adecvat să se impună un nivel de cerințe care implică înregistrarea fotografică a timpului consacrat proiectului.

Actul atacat încalcă principiile bunei-credințe, încrederii legitime, transparenței, proporționalității, caracterului rezonabil și bunei administrări, întrucât normele privind modul de înregistrare a timpului consacrat proiectului sunt noi, ceea ce este de altfel susținut de faptul că aceste norme figurează în mod explicit și clar în versiunile ulterioare ale programului în cauză.

Eroare de apreciere a faptelor, în măsura în care importanța și conținutul restituirii dispuse de Comisie nu sunt proporționale cu conținutul și natura ilegalităților care se pretinde că au fost constatate, întrucât nu era posibil să se atingă rezultatele reflectate printr-o clasare în jurul poziției a 10-a din aproximativ 200 de proiecte fără a consacra un timp semnificativ mai important decât cel efectiv plătit (scăzând suma care trebuie rambursată).

Recurs introdus la 9 noiembrie 2009 de Rinse van Arum împotriva Hotărârii pronunțate la 10 septembrie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-139/07, van Arum/Parlamentul European**(Cauza T-454/09 P)**

(2010/C 37/55)

*Limba de procedură: olandeza***Părțile**

Recurrent: Rinse van Arum (Winksele, Belgia) (reprezentant: W. van den Muijsenbergh, avocat)

Cealaltă parte în proces: Parlamentul European

Concluziile recurrentului

— Declararea admisibilității integrale a recursului ca și a motivelor și obiecțiilor invocate în cadrul acestuia;

— anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 10 septembrie 2009 în cauza F-139/07;

— soluționarea cauzei de către Tribunal și, pe cale de consecință, anularea deciziei privind raportul de evaluare a recurrentului;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată suportate de recurrent în fața ambelor instanțe.

Motivele și principalele argumente

- încălcarea articolelor 1 și 9 din dispozițiile generale privind punerea în aplicare a articolului 43 din Statutul funcționarilor, încălcarea articolului 15 alineatul (2) și a articolului 87 alineatul (1) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene, precum și încălcarea dispozițiilor ghidului de evaluare;
- încălcarea articolului 19 din dispozițiile generale de aplicare și a obligației de motivare;
- încălcarea principiului contradictorialității, a egalității părților și a dreptului la apărare;
- încălcarea normelor legale în ceea ce privește coerența dintre evaluare și atribuirea punctelor, dreptul la apărare și principiul bunei administrări;
- încălcarea articolului 90 din Statut prin utilizarea unor documente neincluse în dosarul procedurii și printr-o încălcare a principiului contradictorialității, precum și prin răsturnarea sarcinii probei în detrimentul recurentului și printr-o încălcare a obligației de motivare;
- încălcarea obligației de solitudine întrucât evaluatorul final a menționat din neglijență elemente greșite și încălcarea principiilor de drept în privința sarcinii probei;
- aplicarea greșită a dreptului, a jurisprudenței și a principiilor de drept în ceea ce privește articolul 90 din statut, obligația de solitudine, diligența și buna administrare, precum și nerespectarea principiilor de drept privind probele;
- încălcarea normelor legale prin efectuarea unor constatări neinteligibile formulate de Tribunalul Funcției Publice și printr-o calificare greșită a situației de fapt, precum și o încălcare a obligației de motivare și a normelor privind buna administrare;
- stabilirea greșită a situației de fapt.

Ațiune introdusă la 27 noiembrie 2009 — McLoughney/OAPI — Kern (Powerball)

(Cauza T-484/09)

(2010/C 37/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Rory McLoughney (Thurles, Irlanda) (reprezentant: J. M. Stratford Lysandrides, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ernst Kern (Zahling, Germania)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei emise de Camera a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la 30 septembrie 2009 în cauza R 1547/2006-4;
- admiterea opoziției la cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 3 164 779; și
- în subsidiar, trimiterea opoziției pârâtului spre examinare în conformitate cu hotărârea Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: cuvântul „Powerball” pentru produse din clasele 10, 25 și 28

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca neînregistrată „POWERBALL” utilizată în comerț în Irlanda și în Regatul Unit.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (3) și a articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului [devenite articolul 8 alineatul (3) și respectiv articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului], precum și a normei 50 alineatul (2) și a normei 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 2868/95 al Comisiei ⁽¹⁾, deoarece camera de recurs nu a apreciat opoziția în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului și aceasta ar fi trebuit să recunoască faptul că reclamanta era abilitată să formuleze o opoziție împotriva mărcii în cauză; încălcarea articolului 8 alineatul (4) și a articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului [devenite articolul 8 alineatul (4) și respectiv articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului] precum și a normei 50 alineatul (2) și a normei 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 2868/95 al Comisiei ⁽²⁾, deoarece camera de recurs nu a apreciat opoziția prin prisma articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului și aceasta ar fi trebuit să recunoască faptul că reclamanta era titulara drepturilor anterioare și că a utilizat în cadrul comerțului marca invocată în susținerea opoziției.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

A acțiune introdusă la 3 decembrie 2009 — Franța/Comisia

(Cauza T-485/09)

(2010/C 37/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues, B. Cabouat și R. Loosli-Surrans, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei 2009/726/CE a Comisiei din 24 septembrie 2009 privind măsurile de protecție interimare adoptate de Franța referitoare la introducerea pe teritoriul său a laptelui și produselor lactate provenind de la o exploatare unde s-a confirmat existența unui caz de scrapie clasică;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introductivă, guvernul francez solicită Tribunalului, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei 2009/726/CE a Comisiei din 24 septembrie 2009 privind măsurile de protecție interimare adoptate de Franța referitoare la introducerea pe teritoriul său a laptelui și produselor lactate provenind de la o exploatare unde s-a confirmat existența unui caz de scrapie clasică ⁽¹⁾.

Decizia atacată impune Franței să suspende aplicarea măsurilor de protecție interimare pe care le-a adoptat, ca urmare a publicării de noi avize științifice cu privire la un risc de expunere a oamenilor la scrapia clasică din cauza consumului de lapte și de produse lactate provenind de la efective de ovine și de caprine infectate, în vederea interzicerii introducerii pe teritoriul său, în scopul obținerii produselor alimentare, a laptelui și a produselor lactate provenind de la o exploatare unde s-a confirmat existența unui caz de scrapie clasică.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta afirmă că decizia atacată trebuie anulată întrucât a fost încălcat principiul precauției atât în ceea ce privește evaluarea, cât și în ceea ce privește gestionarea riscului.

Reclamanta pretinde că principiul precauției a fost încălcat de Comisie în stadiul evaluării riscului, prin faptul că nu a luat în considerare incertitudinile științifice care subzistă cu privire la riscul transmisibilității la om a EST, cu excepția ESB.

În opinia reclamantei, Comisia a încălcat de asemenea principiul precauției în stadiul gestionării riscului, prin neadoptarea unor măsuri în vederea limitării riscului de expunere a oamenilor la agenții scrapiei clasice.

⁽¹⁾ JO L 258, p. 27

A acțiune introdusă la 7 decembrie 2009 — ReValue Immobilienberatung/OAPI (ReValue)

(Cauza T-487/09)

(2010/C 37/58)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ReValue Immobilienberatung GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: S. Fischeoeder și M. Schork, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei din 7 octombrie 2009, în cauza de recurs R 531/2009-4, a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă și aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă „ReValue” pentru servicii din clasele 35, 36, 42 și 45 (cererea de înregistrare nr. 6 784 292)

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât semnul a cărui înregistrare se solicită pentru serviciile respective nu este descriptiv și nu este lipsit de caracter distinctiv. În plus, este încălcat articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 întrucât considerațiile esențiale ale deciziei atacate nu sunt motivate sau nu sunt motivate în mod corespunzător.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 4 decembrie 2009 — Jager & Polacek/OAPI — RT Mediasolutions (REDTUBE)

(Cauza T-488/09)

(2010/C 37/59)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Jager & Polacek GmbH (Viena, Austria) (reprezentanți: A. Renck, V. von Bomhard, T. Dolde, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: RT Mediasolutions s.r.o. (Brno, Republica Cehă)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 septembrie 2009 (cauza R 442/2009-4)

- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: RT Mediasolutions s.r.o.

Marca comunitară vizată: marca verbală „REDTUBE” pentru produse și servicii din clasele 9, 38 și 41 (cererea de înregistrare nr. 6 096 309)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca neînregistrată „Redtube”.

Decizia diviziei de opoziție: opoziția este considerată a nu fi fost formulată.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate:

- Încălcarea articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 216/96 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 63 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽²⁾, întrucât reclamanta nu a avut posibilitatea să formuleze observații în replică;

- încălcarea articolului 80 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât decizia privind admisibilitatea opoziției nu a fost revocată în mod legal;

— încălcarea articolului 83 din Regulamentul nr. 207/2009, în special a principiului încrederii legitime, coroborat cu articolul 41 alineatul (3) din același regulament, a normei 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 ⁽³⁾ și a articolului 8 alineatul (3) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 2869/95 ⁽⁴⁾, întrucât reclamanta putea în mod legitim să se aștepte ca primirea tardivă a taxei de opoziție să fie remediată de plata suplimentară efectuată în termen.

-
- (¹) Regulamentul (CE) nr. 216/96 al Comisiei din 5 februarie 1996 de stabilire a regulamentului de procedură al camerelor de recurs ale Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO L 28, p. 11, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 221).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 40/94 (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).
- (⁴) Regulamentul (CE) nr. 2869/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO L 303, p. 33, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 13).

Acțiune introdusă la 8 decembrie 2009 — Leali/Comisia

(Cauza T-489/09)

(2010/C 37/60)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Leali SpA (Odolo, Italia) (reprezentant: G. Belotti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— În principal:

anularea Deciziei C (2002) 7492 final a Comisiei din 30 septembrie 2009 în cauza COMP/37.956 — Armătură pentru beton armat, adoptată din nou.

— În subsidiar:

reducerea cuantumului amenzii.

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-472/09, SP/Comisia.

Acțiune introdusă la 8 decembrie 2009 — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi/Comisia

(Cauza T-490/09)

(2010/C 37/61)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA (Brescia, Italia) (reprezentant: G. Belotti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— în principal:

anularea Deciziei Comisiei din cazul COMP.37.956 — Fierbeton armat, readoptare — C (2009) 7492 final adoptată de Comisie la 30 septembrie 2009;

— cu titlu subsidiar:

anularea acelei părți a articolului 2 din decizie în care reclamanta a fost obligată la plata sumei de 6,093 milioane de euro în solidar cu societatea Leali SpA,

— cu titlu încă mai subsidiar:

reducerea amenzii aplicate;

— obligarea pârâtei la plata integrală a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt analoage celor invocate în cauza T-472/09, SP/Comisia.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2009 — Spania/Comisia**(Cauza T-491/09)**

(2010/C 37/62)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamant:* Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile reclamantului**

— Anularea Deciziei 2009/721/CE a Comisiei din 24 septembrie 2009 de excludere de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care face obiectul prezentei acțiuni și

— obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă următoarele motive:

1. încălcarea, în ceea ce privește corecția financiară corespunzătoare ajutoarelor pentru producția de ulei de măsline, a articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999 ⁽¹⁾ și a articolului 31 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1290/2005 ⁽²⁾, decizia atacată aplicând aceste dispoziții în privința unei situații în care nu trebuie să fie aplicate, având în vedere caracterul insuficient al pretenșelor neregularități invocate de Comisie pentru justificarea corecției financiare decise;
2. inexistența, în ceea ce privește corecția financiară referitoare la ajutoarele pentru prime pentru ovine și caprine, a neregularităților invocate de Comisie, ceea ce presupune că prin decizia atacată au fost încălcate articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999 și articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1290/2005, acestea fiind aplicate în privința unei situații în care nu trebuie să fie aplicate. În această privință, reclamantul susține că cercetările la fața locului au fost efectuate în perioada de retenție, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul

nr. 2419/2001 ⁽³⁾, iar problemele invocate de Comisie în legătură cu registrele de exploatare și cu lipsa observațiilor inspectorilor în registrele care nu sunt actualizate nu au nici un efect asupra determinării numărului de animale eligibile din exploatare pentru toată perioada de retenție.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, p. 103).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control privind anumite scheme de ajutor comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 (JO L 327, p. 11).

Acțiune introdusă la 7 decembrie 2009 — MEDA Pharma GmbH & Co. KG/OAPI — Nycomed (ALLERNIL)**(Cauza T-492/09)**

(2010/C 37/63)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* MEDA Pharma GmbH & Co. KG (Bad Homburg, Germania) (reprezențanți: G. Würtenberger și R. Kunze, avocați)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nycomed GmbH (Constanța, Germania)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs [a OAPI] din 29 septembrie 2009 în cauza R 1386/2007-4 împotriva cererii de opoziție întemeiate pe marca germană nr. 1 042 583 „ALLERGODIL” împotriva înregistrării pentru Comunitatea Europeană a mărcii internaționale nr. 845 934, „ALLERNIL”;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul extinderii protecției:* Nycomed GmbH

Marca comunitară vizată: marca verbală „ALLERNIL” pentru produse din clasa 5 (marca internațională nr. 845 934 în măsura în care desemnează Comunitatea Europeană)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală germană nr. 1 042 583, „ALLERGODIL” pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate:

— Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, în măsura în care principiile dreptului mărcilor privind riscul de confuzie nu au fost corect aplicate;

— încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009, având în vedere lipsa de motivare a deciziei atacate.

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Ațiune introdusă la 7 decembrie 2009 — LG Electronics/OAPI (KOMPRESSOR PLUS)

(Cauza T-497/09)

(2010/C 37/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republica Coreea) (reprezentant: J. Blanchard, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Constatarea și pronunțarea admisibilității prezentei acțiuni;
- anularea în parte a deciziei pronunțate la 23 septembrie 2009 de Camera întâi de recurs a OAPI, în măsura în care a respins în parte recursul societății LG ELECTRONICS împotriva deciziei din 5 februarie 2009 prin care a fost

refuzată înregistrarea cererii de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 7 282 924, în măsura în care desemnează „aspiratoarele electrice”;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „KOMPRESSOR PLUS” pentru produse din clasa 7 (cerere nr. 7 282 924)

Decizia examinătorului: respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge în parte recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară

Ațiune introdusă la 14 decembrie 2009 — Evonik Industries/OAPI (Reprezentarea unui dreptunghi de culoare purpurie cu latura dreaptă rotunjită)

(Cauza T-499/09)

(2010/C 37/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Evonik Industries AG (Essen, Germania) (reprezentant: J. Albrecht, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei pârâtului (Camera a patra de recurs) din 2 octombrie 2009 (recursul cu nr. R 491/2009-4);

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă ce reprezintă o formă dreptunghiulară de culoare purpurie Pantone 513 C, pentru produse și servicii din clasele 1-45 (cererea de înregistrare nr. 7 235 179).

Decizia examinătorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: aplicarea greșită a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009⁽¹⁾, în măsura în care marca respectivă dispune de caracterul distinctiv necesar.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 7 decembrie 2009 — Republica Italiană/Comisia Europeană

(Cauza T-500/09)

(2010/C 37/66)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: L. Ventrella, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea parțială a deciziei Comisiei C (2009) 7044 din 24 septembrie 2009, notificată la 25 septembrie 2009 de excludere de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în măsura în care exclude anumite cheltuieli efectuate de Italia pentru exercițiile financiare 2005 și 2006:

— corecțiile financiare forfetare (5 %) pentru diverse preținse puncte slabe ale controalelor în sectoarele fructelor și legumelor — prelucrarea citricelor, în valoare totală de 3 539 679,81 euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea concluziilor formulate, reclamanta invocă încălcarea normelor fundamentale de procedură (art. 253 CE), respectiv lipsa motivării, precum și încălcarea principiului proporționalității.

În această privință, se impune precizarea că anumite ajutoare pentru prelucrarea citricelor au fost corectate de Comisie [prin

aceea că] nu ar fi fost efectuate anumite controale pertinente și comparative între produsul livrat organizațiilor de producători și cel oferit în vederea prelucrării, și nici între produsul oferit în vederea prelucrării și produsul finit. Potrivit guvernului italian, în cursul procedurii, a reieșit că aceste controale fuseseră efectuate în mod satisfăcător, în special în ce privește atât controalele administrative, cât și cele contabile desfășurate la fața locului, atât la organizațiile de producători, cât și în vederea prelucrării; de asemenea, controalele au fost inopinate (fără transmiterea niciunui preaviz întreprinderilor cu privire la data controlului) și, oricare ar fi situația, într-o proporție mai mare decât minimul prevăzut prin regulament. Chestiunea esențială pe care Comisia ar fi trebuit să-și întemeieze motivarea deciziei era, prin urmare, existența unor „riscuri semnificative” de prejudicii financiare pentru fond, de natură să justifice o corecție forfetară de 5 %, care, în orice caz, este disproporționată.

Acțiune introdusă la 8 decembrie 2009 — PhysioNova/OAPI — Flex Equipos de Descanso (FLEX)

(Cauza T-501/09)

(2010/C 37/67)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: PhysioNova GmbH (Erlangen, Germania) (reprezentant: J. Klink, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Flex Equipos de Descanso, SA (Madrid, Spania)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei atacate a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 30 septembrie 2009 în cauza R 1/2009-1;

— modificarea deciziei atacate a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 30 septembrie 2009 în cauza R 1/2009-1 în măsura în care anulează Decizia din 27 octombrie 2008 a Diviziei de anulare în cauza 2237 C;

— obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca comunitară figurativă „FLEX” nr. 2 275 220 pentru mărfuri și servicii din clasele 6, 10, 17 și 20.

Titularul mărcii comunitare: Flex Equipos de Descanso, SA.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta.

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca germană nr. 39 903 314 „PhysioFlex” și marca germană nr. 39 644 431 „Rotoflex”.

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ întrucât ar exista un risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2009 — Vökl/OAPI — Marker Vökl (VÖKL)

(Cauza T-504/09)

(2010/C 37/68)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Vökl GmbH & Co. KG (Erding, Germania) (reprezentant: C. Raßmann, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Marker Vökl International GmbH (Baar, Elveția)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei din 30 septembrie 2009, în procedura R 1387/2008-1, a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale);

— anularea Deciziei din 31 iulie 2008 a diviziei de opoziție a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) privind opoziția nr. B 1 003 153;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „VÖKL” pentru produse din clasele 3, 9, 18 și 25 (cererea de înregistrare nr. 4 403 705)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Marker Vökl International GmbH

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală „VÖKL” (marca internațională nr. 571 440 pentru produse din clasele 18, 25 și 28)

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție în privința constatării riscului de confuzie dintre semnele care urmează a fi comparate și trimite cauza spre rejudecare la divizia de opoziție; respinge recursul în privința deciziei referitoare la dovada utilizării importante

Motivele invocate:

- încălcarea principiului disponibilității [articolul 74 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾] întrucât camera de recurs a trimis cauza spre rejudecare la divizia de opoziție în legătură cu acele produse împotriva cărora nu s-a formulat opoziție;
- încălcarea principiului *reformatio in peius* întrucât camera de recurs trebuia să trimită cauza spre rejudecare la divizia de opoziție în legătură cu acele produse în privința cărora divizia de opoziție admisesese deja înregistrarea;
- încălcarea principiului respectării dreptului la apărare [articolul 38 alineatul (3) și articolul 73 a doua teză din Regulamentul nr. 40/94];
- încălcarea articolului 15 alineatul (2) litera (a) și a articolului 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94 și a normei 22 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 ⁽²⁾ întrucât camera de recurs a constatat în mod neîntemeiat utilizarea importantă a mărcii invocate în sprijinul opoziției.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 40/94 (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Ordonanța Tribunalului din 18 decembrie 2009 — Enviro Tech Europe et Enviro Tech International/Comisia

(Cauza T-422/03) ⁽¹⁾

(2010/C 37/69)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 47, 21.2.2004.

Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2009 — Bactria/Comisia

(Cauza T-76/04) ⁽¹⁾

(2010/C 37/70)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 106, 30.4.2004.

Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2009 — Bactria/Comisia

(Cauza T-401/04) ⁽¹⁾

(2010/C 37/71)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 19, 22.1.2005.

Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2009 — Akzo Nobel și alții/Comisia

(Cauza T-199/06) ⁽¹⁾

(2010/C 37/72)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 212, 2.9.2006.

Ordonanța Tribunalului din 14 decembrie 2009 — UMG Recordings/OAPI — Osman (MOTOWN)

(Cauza T-143/07) ⁽¹⁾

(2010/C 37/73)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 140, 23.6.2007.

Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2009 — Bull și alții/Comisia**(Cauza T-333/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/74)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 285, 8.11.2008.**Ordonanța Tribunalului din 18 decembrie 2009 — Complejo Agrícola/Comisia****(Cauza T-174/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/76)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 153, 4.7.2009.**Ordonanța Tribunalului din 9 decembrie 2009 — IPublish Ganske Interactive Publishing/OAPI (Reprezentarea unui aparat pentru prelucrarea de date)****(Cauza T-555/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/75)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 55, 7.3.2009.**Ordonanța Tribunalului din 14 decembrie 2009 — Mars/OAPI — Marc (MARC Marlon Abela Restaurant Corporation)****(Cauza T-208/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/77)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 167, 18.7.2009.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
15 decembrie 2009 — Apostolov/Comisia**

(Cauza F-8/09) ⁽¹⁾

**(Funcție publică — Funcționari — Acțiune inadmisibilă —
Tardivitate)**

(2010/C 37/78)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: S. Apostolov (Saarwelligen, Germania) (reprezentant:
D. Schneider-Addae-Mensah, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall
și B. Eggers, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei EPSO de a nu îl înscrie pe reclamant pe lista
de rezervă privind procedura de selecție EPSO/CAST27/4/07

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă pe domnul Apostolov la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 244, 10.10.2009, p. 16.

**Acțiune introdusă la 17 decembrie 2009 — Bennett și
alții/OAPI**

(Cauza F-102/09)

(2010/C 37/79)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Kelly-Marie Bennett (Mutxamel, Spania) și alții
(reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea deciziilor de reziliere a contractelor
reclamanților în aplicarea unei clauze de reziliere legată de
reușita la un concurs general cu specializare în proprietatea
industrială. Pe de altă parte, repararea prejudiciului moral
suferit de reclamanți.

Concluziile reclamantei

— anularea deciziilor de reziliere a contractelor reclamanților
din 12 martie 2009,

— în măsura în care este necesar, anularea Deciziei din
9 octombrie 2009, notificată în aceeași zi, care respinge
reclamațiile introduse de reclamanți la 12 iunie 2009,

— pe cale de consecință, obligarea pârâtului (i) la plata către
reclamanți cu titlu de daune interese a salariului pentru
perioada cuprinsă între data rezilierii contractelor lor și
data reintegrării lor în baza anulării deciziilor adoptate și
(ii) la reconstituirea carierei fiecărui reclamant oprite în
mod neregulamentar prin deciziile de reziliere a contractelor
lor; în cazul în care reintegrarea reclamanților ar întâmpina
dificultăți practice însemnate sau ar părea excesivă având în
vedere situația unor terți, obligarea pârâtului la plata unei
compensări pecuniare echitabile pentru rezilierea nelegală a
contractelor reclamanților. O astfel de compensare va trebui
în special să țină seama nu numai de pierderea salariului din
trecut, ci și de pierderea de către reclamanți a șansei serioase
de a rămâne în serviciul OAPI până la vârsta de pensionare
în cadrul unui contract pe durată — deplin — nederminată
și de a evolua în cadrul acestei cariere,

— în subsidiar anularea deciziilor de reziliere a contractelor
reclamanților în măsura în care durata preavizului nu a
fost stabilită ținând seama de totalitatea anilor de serviciu
a fiecăruia dintre reclamanți în cadrul OAPI,

— obligarea pârâtului la plata de daune interese în repararea
prejudiciului material și moral suferit, evaluate *ex aequo et
bono* la 85 000 Euro pentru fiecare din reclamanți,

— obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2009 — Allen și alții/Comisia

(Cauza F-103/09)

(2010/C 37/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: John Allen (Oxford, Regatul Unit) și alții (reprezentanți: P. Lasok, I. Hutton, B. Lask, barristers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Acțiune având ca obiect acordarea de despăgubiri și anularea unei decizii prin care s-a refuzat acordarea de despăgubiri pentru repararea prejudiciului suferit de fiecare dintre reclamanți ca urmare a faptului că niciunul dintre aceștia nu a fost recrutat în calitate de agent temporar al Comunităților în cursul perioadei în care au lucrat în cadrul întreprinderii comune JET

Concluziile reclamanților

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Comisiei din 25 septembrie 2009;
- constatarea faptului că reclamanții aveau dreptul să fie tratați în calitate de membri ai „altor categorii de personal” și/sau să fie recrutați ca atare, în temeiul articolului 8 din statutele inițiale ale JET;
- constatarea faptului că reclamanții au făcut obiectul unei discriminări lipsite de justificare obiectivă din partea Comisiei în cursul perioadei în care au lucrat în cadrul proiectului JET în ceea ce privește remunerația, drepturile de pensie și avantajele conexe, precum și în ceea ce privește garanția obținerii unui loc de muncă în viitor;
- să dispună despăgubirea reclamanților de către Comisie pentru pierderea unor venituri din muncă, a pensiilor, a beneficiilor și a avantajelor, pierdere cauzată de încălcările dreptului comunitar menționate mai sus, incluzând, dacă este cazul, dobânzile aferente;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată și

— adoptarea oricăror alte măsuri și acordarea oricăror alte forme de despăgubire care, în conformitate cu Statutul Curții și/sau cu Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice, se dovedesc a fi necesare, juste sau echitabile.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2009 — Diego Canga Fano/Consiliul

(Cauza F-104/09)

(2010/C 37/81)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Diego Canga Fano (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Rodriguez și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtului de a nu îl include pe reclamant în lista funcționarilor promovați la gradul AD 13 în cadrul exercițiului de promovare 2009

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei AIPN de a nu îl include pe reclamant în lista funcționarilor promovați la gradul AD 13 în cadrul exercițiului de promovare 2009;
- anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei AIPN de respingere a reclamației reclamantului;
- obligarea AIPN la plata către reclamant a unei sume stabilite *ex aequo et bono* la 150 000 euro, cu titlu de reparație a prejudiciului moral al acestuia, care urmează a fi majorată cu dobânzi de întârziere la rata legală începând de la data la care suma menționată devine exigibilă, precum și la plata unei sume stabilite *ex aequo et bono* la 50 000 euro, cu titlu de reparație a prejudiciului profesional al acestuia, care urmează a fi majorată cu dobânzi de întârziere la rata legală începând de la data la care suma menționată devine exigibilă;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2009 — Scheefer/Parlamentul European**(Cauza F-105/09)**

(2010/C 37/82)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Séverine Scheefer (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: R. Adam, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor pârâtului prin care s-a refuzat recalificarea contractului de agent temporar al reclamantei drept contract de muncă pe durată nedeterminată în conformitate cu articolul 8 primul paragraf din RAA. În plus, repararea prejudiciului suferit de reclamantă

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Parlamentului European din 12 februarie 2009;
- anularea deciziei Parlamentului European din 12 octombrie 2009;
- anularea calificării juridice a contractului inițial, precum și a datei la care expiră acesta (31 martie 2009);
- în consecință, recalificarea contractului reclamantei drept contract de muncă pe durată nedeterminată;
- repararea prejudiciului suferit de reclamantă ca urmare a comportamentului Parlamentului European;
- în subsidiar, în situația, greu de imaginat, în care Tribunalul ar ajunge la concluzia că, în pofida încheierii unui contract pe durată nedeterminată, raporturile de muncă au încetat, acordarea de despăgubiri pentru rezilierea abuzivă a raportului contractual;

— cu titlu încă mai subsidiar, în situația, greu de imaginat, în care Tribunalul ar ajunge la concluzia că nu este posibilă recalificarea contractului, acordarea de despăgubiri pentru repararea prejudiciului suferit de reclamantă ca urmare a comportamentului culpabil al Parlamentului European;

— recunoașterea în favoarea reclamantei a tuturor celorlalte drepturi, căi și mijloace legale, precum și acțiuni în instanță și, în special, obligarea Parlamentului European la plata de despăgubiri în raport cu prejudiciul suferit;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2009 — Pascual García/Comisia**(Cauza F-106/09)**

(2010/C 37/83)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamant: César Pascual García (Madrid, Spania) (reprezentanți: B. Cortese și C. Cortese, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Repararea prejudiciului produs ca urmare a neplății remunerației și a alocațiilor accesorii pentru perioada 1 aprilie 2006-1 martie 2009 și plata dobânzilor aferente sumei datorate

Concluziile reclamantului

- Obligarea Comisiei la repararea prejudiciului produs ca urmare a a neplății remunerației și a alocațiilor accesorii pentru perioada 1 aprilie 2006-1 martie 2009 și plata dobânzilor aferente sumei datorate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO